

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดิน
จังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน
สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

นายไพโรจน์ หลีเกียรติอนันต์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2553

**A Survey of Public Opinion and Phangnga Provincial Land Office
Staff Effectively Distribution of Title Deeds by Phangnga
Provincial Land Office, Phangnga Province**

Mr. Pairoj Leekietanan

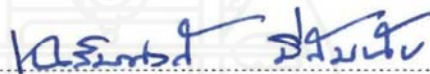
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

2010

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ที่ดินจังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
ชื่อและนามสกุล	นายไพโรจน์ หลีเกียรติอนันต์
แขนงวิชา	บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงษ์ มีสมนัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2554

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงษ์ มีสมนัย)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จีระ ประทีป)

(รองศาสตราจารย์อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ผู้ศึกษา นายไพโรจน์ หลีเกียรติอนันต์ **รหัสนักศึกษา** 2523003552 **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต **อาจารย์ที่ปรึกษา** รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงษ์ มีสมนัย **ปีการศึกษา** 2553

บทคัดย่อ

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงามีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา (3) ศึกษาแนวทางพัฒนาการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนที่มาบริการการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา และเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ที่ให้บริการการออกโฉนดที่ดินเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า (1) ความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาอยู่ในระดับมาก (2) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพและรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาไม่แตกต่างกัน (3) แนวทางพัฒนาการออกโฉนดที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาได้แก่ หน่วยงานควรปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติงานและควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการเพิ่มมากขึ้น และหน่วยงานควรฝึกอบรมและมีมาตรการจูงใจบุคลากรให้มีจิตสำนึกในการให้บริการ

คำสำคัญ การออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา จังหวัดพังงา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จจากรองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงษ์ มีสมนัย และรองศาสตราจารย์ ดร. จิระ ประทีป ที่ได้กรุณาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์ เพื่อนนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงา (นายแนบ ชามทอง) หัวหน้าฝ่ายทะเบียนสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา (นายศีลธรรม เสวตศิลา) อดีตเพื่อนร่วมงานสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สำนักงานที่ดินสาขา/อำเภอ ในจังหวัดพังงา ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ภรรยา บุตร และพี่ชาย ของผู้วิจัยที่คอยเป็นปล้ำกดันให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทุกด้านมาโดยตลอด

ไพโรจน์ หลีเกียรติอนันต์

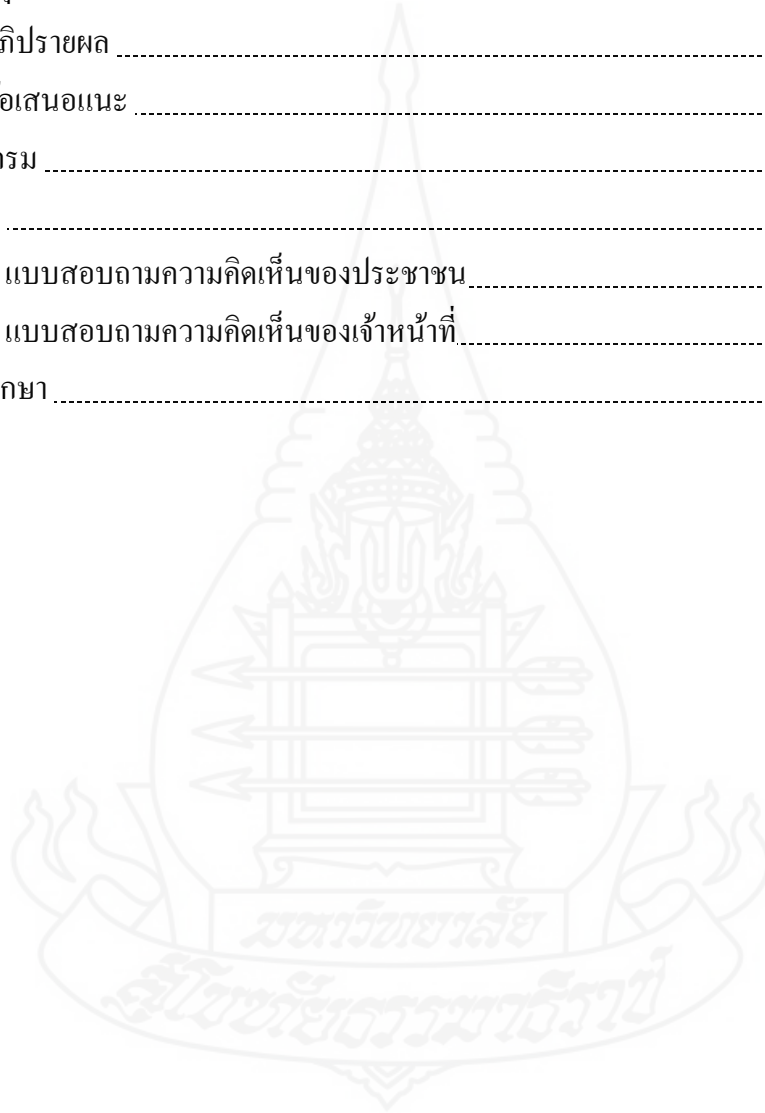
สิงหาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน	6
ข้อมูลทั่วไปไปสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา	23
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชน	54
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่	69
ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	81

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
สรุปการวิจัย	87
อภิปรายผล	89
ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	100
ก แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชน	101
ข แบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่	107
ประวัติผู้ศึกษา	113

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยจำแนกตามฝ่าย.....	46
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกเพศ	55
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามอายุ	55
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	56
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามอาชีพ	56
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	57
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยและ ร้อยละของความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในภาพรวม	58
ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	60
ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการบริหารออกโฉนดที่ดิน	62
ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ การออกโฉนดที่ดิน	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติ ของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	66
ตารางที่ 4.11 สรุปประเด็นสำคัญ จำนวนคน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและ ความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา	68
ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกเพศ	69
ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามอายุ	69
ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและ ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามอายุงานการปฏิบัติงาน	70
ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยและ ร้อยละของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในภาพรวม	71
ตารางที่ 4.16 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	73
ตารางที่ 4.17 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการบริหารออกโฉนดที่ดิน	75
ตารางที่ 4.18 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ การออกโฉนดที่ดิน	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.19 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติ ของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	79
ตารางที่ 4.20 สรุปประเด็นสำคัญ จำนวนคน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา	80
ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ	81
ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามอายุ	82
ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	83
ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามอาชีพ	84
ตารางที่ 4.25 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อ ความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา	85
ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	86

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย.....	49
ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไป	57
ภาพที่ 4.2 แสดงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น ของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาในภาพรวม	59
ภาพที่ 4.3 แสดงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาในภาพรวม	72

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ที่ดิน” เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ และการดำรงชีวิตของเราเป็นอย่างมาก เพราะที่ดินเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่เราขาดเสียไม่ได้ เป็นรากฐานของบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของชาวบ้านประชาชนโดยทั่วไป ไม่ว่าจะอยู่ในเขตต่างจังหวัด หรือในเขตมหานคร และที่ดินยังเป็นฐานในการผลิต ปัจจัยสำคัญในเรื่องของอาหารให้กับคนเรา อีกด้วย ดังนั้นที่ดินจึงมีความสำคัญ และได้กลายเป็นทรัพย์สินที่มีค่าสำหรับประชาชน

ปัจจุบันประชากรได้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และมีแนวโน้มที่จะขึ้นไปเรื่อยๆ ประกอบกับเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตไปตามยุคสมัย จนเราแทบจะปรับตัวตามไม่ทัน ต่อการเปลี่ยนแปลง แต่สิ่งที่น่ากังวลกว่านั้น ก็คือ ความต้องการในการใช้ที่ดินที่มีแต่จะเพิ่มสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว แต่ในขณะเดียวกัน จำนวนของที่ดินกลับมีจำนวนที่จำกัด และกระจุกตัวอยู่กับคนบางกลุ่มบางพวก ดังนั้นการแย่งชิง การบุกรุกเข้าครอบครองที่ดินสาธารณะจึงได้เกิดขึ้นอยู่ทั่ว ทุกหัวระแหง ซึ่งรวมไปถึงปัญหาของการบุกรุกป่าของชาวบ้านเพื่อจะเข้าไปทำประโยชน์ตามที่เป็นอย่างอยู่บ่อยๆ จึงมีมากเพิ่มตามไปด้วย

“ที่ดิน” ตามภาษาชาวบ้านนั้น เป็นที่เข้าใจได้ง่ายๆ ว่า คือ พื้นดินทั่วไป แต่ในความหมายของกฎหมายที่ดินนั้น “ที่ดิน” มีความหมายกว้างกว่าตามความหมายธรรมดาของชาวบ้าน โดยตามกฎหมายที่ดินนั้น รวมไปถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเล (มาตรา 1 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน)

กฎหมายที่ดินจึงได้เข้ามามีบทบาทในการเข้ามาควบคุม และยังเป็นหลักเกณฑ์ในการได้มาซึ่งที่ดินของชาวบ้านตามกฎหมาย ซึ่งต้องเป็นไปตามระเบียบ ขั้นตอน ตามที่กฎหมายกำหนดไว้แทบทั้งสิ้น กรมที่ดินซึ่งมีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน จึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมาย ระเบียบคำสั่ง หลักเกณฑ์และขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย ซึ่งส่งผลต่อการให้บริการประชาชน เพราะหากมีการขาดตกบกพร่องผิดพลาด จะเกิดผลเสียอย่างยิ่งต่อสิทธิที่ประชาชนพึงจะได้ในที่ดิน ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินอันมีค่าอย่างยิ่ง การที่ประชาชนจะไปติดต่อทำธุรกรรมเกี่ยวกับที่ดิน บางครั้งอาจเกิดความสับสน ไม่เข้าใจระเบียบคำสั่ง และแนวทางปฏิบัติ

ทำให้เสียเวลาในการเดินทางไปติดต่อหลายครั้ง กรมที่ดินในฐานะหน่วยงานปฏิบัติได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง จึงพยายามที่จะดำเนินการทุกวิถีทางที่จะให้ประชาชนที่มาติดต่อเกิดความพึงพอใจ และได้รับความสะดวกประทับใจในบริการที่ดี

การออกโฉนดที่ดิน ถือว่าเป็นกระบวนการที่ยุ่งยาก และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับกรมที่ดิน และประชาชนผู้มาติดต่อเป็นอย่างมาก เพราะโฉนดที่ดินเป็นหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งออกให้ตามประมวลกฎหมายที่ดินปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงนำไปสู่การศึกษาถึงเรื่องนี้ เพื่อมุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาใน 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน 2. ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน 3. ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน 4. ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการให้บริการ ตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหาในการดำเนินการออกโฉนดที่ดิน เพื่อหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

เพราะการออกโฉนดที่ดินให้ประชาชนยึดถือได้มีมานาน และเป็นนโยบายสำคัญประการหนึ่งของรัฐ ทั้งในด้านการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่เชื่อกันว่า โฉนดเป็นหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน จึงทำให้ตระหนักว่า การเสนอเรื่อง “การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา” ใน 4 ด้าน ดังกล่าว คงจะมีค่าอันควรแก่การสนใจไม่น้อย ทั้งในบรรดาผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ประชาชนและผู้สนใจทั้งหลายเพื่อที่จะได้มีการศึกษาค้นคว้าและวิจัยอย่างละเอียด และสมบูรณ์ มากกว่าที่ผู้ศึกษาจะกระทำได้ในเวลาและความรู้อันจำกัด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่มีต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในแต่ละด้านตามตัวแปร ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหาในการดำเนินงานออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

3.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

3.5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ ประชาชนที่มาใช้บริการออกโฉนดที่ดินในฝ่ายทะเบียนเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 จำนวนทั้งหมด 57 คน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ทั้งหมดจำนวน 30 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการออกโฉนดที่ดินในฝ่ายทะเบียนเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 จำนวน 50 คน โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 *ตัวแปรต้น* ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการออกโฉนดที่ดิน ฝ่ายทะเบียน ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ได้แก่ ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน ด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัด พังงา

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนางานการออกโฉนดที่ดิน ให้มีประสิทธิภาพใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน และด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน อีกทั้งเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจในการบริหารงานให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับผู้บริหารจนถึงระดับปฏิบัติการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยกกระตือรือร้นการบริการจนเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคมต่อไป

6. นิยามศัพท์

6.1 ที่ดิน ตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 1 ได้ให้บทนิยามของคำว่า “ที่ดิน” ว่าพื้นดินทั่วไปและให้หมายความรวมถึงภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และชายทะเลด้วย

6.2 สิทธิในที่ดิน หมายความว่า กรรมสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงสิทธิครอบครองด้วย

6.3 โฉนดที่ดิน หมายความว่า หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งออกให้ตามประมวลกฎหมายที่ดินปัจจุบัน นอกจากนี้ยังรวมถึงโฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง และตราจองที่ว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” ซึ่งออกให้ตามกฎหมายเก่า แต่ก็ถือว่ามีกรรมสิทธิ์เช่นกัน

6.4 เจ้าของที่ดิน หมายความว่า ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

6.5 หนังสือรับรองการทำประโยชน์ หมายความว่า หนังสือรับรองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้ว

6.6 ส.ค.1 หมายความว่า หนังสือแจ้งการครอบครองที่ดิน แต่ไม่ใช่เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ

6.7 น.ส. 3 หมายความว่า หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ปกติออกเป็นการเฉพาะราย ไม่มีระวางที่โยงยึด มีรูปแผนที่แต่เป็นแผนที่รูปลอย

6.8 น.ส.3 ก หมายความว่า หนังสือรับรองการทำประโยชน์ จะมีได้จำกัดเฉพาะที่ดิน บริเวณที่ได้มีการกระทำระวางรูปถ่ายทางอากาศแล้วเท่านั้น

6.9 น.ส.3 ข หมายความว่า หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งใช้ในเขตพื้นที่อำเภอที่ ประกาศยกเลิกอำนาจหน้าที่นายอำเภอ (สำนักงานที่ดินสาขา)

6.10 ใบไต่สวน หมายความว่า หนังสือแสดงการสอบสวนเพื่อออกโฉนดที่ดิน และให้ หมายความรวมถึงใบนำด้วย

7. กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษานี้ ซึ่งรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน
2. ข้อมูลทั่วไปสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
3. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน

1.1 ประสิทธิภาพในการบริหารงาน

1.1.1 ความหมายของประสิทธิภาพในการบริหารงาน

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ประสิทธิภาพ” ผู้วิจัยจะยกมาดั่งต่อไปนี้ คือ

กุลชน ธนาพงศธร (อ้างใน เนตรดาว มัชฌิมา 2549: 42) ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง สภาพการจัดการที่เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เรียบร้อย และเป็นประชาธิปไตย

ชื่น สุขศิริ (อ้างใน มนฤทัย ราชเฉลิมพงษ์ 2548:6) สรุปว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความชำนาญเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคลในสาขาอาชีพนั้น ๆ โดยมีคุณสมบัติที่สามารถประกอบหน้าที่นั้น ๆ ได้เป็นอย่างดีแต่แต่ละคนไม่สามารถทำงานทุกอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ประสิทธิภาพจึงไม่ใช่เรื่องธรรมดา โดยประสิทธิภาพในการทำงานจะต้องประหยัดเวลา แต่คุณภาพและปริมาณต้องออกมาดี ซึ่งจะทำการเปรียบเทียบการทำงานอย่างเดียวกัน ใช้เวลาเท่ากัน ในกรณีที่มีการเปรียบเทียบประสิทธิภาพเกิดขึ้น

ชูป กาญจนประการ (อ้างใน เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ 2536:20) ได้ให้ความหมายคำว่า ประสิทธิภาพ ว่าเป็นแนวคิดหรือความมุ่งมาดปรารถนาในการบริหารงานในระบอบประชาธิปไตย

ในอันที่จะทำให้การบริหารราชการได้ผลสูงคุ้มกับการที่ได้ใช้จ่ายเงินภาษีอากรไปในการบริหารงานของประเทศ และจำต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชน ซึ่งจากความหมายดังกล่าวถึงแม้ว่าจะจำกัดขอบเขตเฉพาะการบริหารงานภาครัฐก็ตาม แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงการเน้นความมีประสิทธิภาพและความพึงพอใจของประชาชน

เทพี วรรณวงศ์ (อ้างใน เนตรดาว มัชฌิมา 2549:42) ได้ให้ความหมายประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจว่า หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุดิบ (Input) กับผลลัพธ์หรือผลผลิต (Output) สิ่งใดจะมีประสิทธิภาพดีนั้นก็ต่อเมื่อได้ผลผลิตมากที่สุด (Maximum Output) โดยใช้วัตถุดิบน้อยที่สุด (Maximum Input) โดยที่คุณภาพยังคงเหมือนเดิม

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (อ้างใน เนตรดาว มัชฌิมา 2549:42) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงาน

วิรัช สงวนวงษ์วาน (อ้างใน อรยา โพธิ์ทอง 2537:36) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงาน จะเป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญก้าวหน้า หรือความล้มเหลวขององค์กร งานที่สำคัญของผู้บริหารองค์กร ก็คือ งานในหน้าที่ของการบริหาร ซึ่งจะเหมือนกันเป็นสากล ไม่ว่าจะเป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีจุดประสงค์ใด จะเป็นเครื่องมือช่วยให้การบริหารงานหรืองานหรือการจัดการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นผู้บริหารที่ชาญฉลาดจะต้องเลือกการบริหารที่เหมาะสมกับองค์กรของคนในสถานการณ์ต่าง ๆ แนะนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรมากที่สุด

ลีลา สีนาสูเคราะห์ (อ้างใน อรยา โพธิ์ทอง 2537:37) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพของการจัดการ หมายถึง ความสามารถที่จะวางหลักและวิธีการทำงานให้ได้ผลงานออกมาสมบูรณ์ที่สุด เป็นที่พอใจแก่ผู้รับบริการ องค์กร และผู้ปฏิบัติงานในองค์กรนั้น ๆ ด้วย กล่าวคือ นอกจากผลงานที่ได้ต้องมีปริมาณและคุณภาพสูงแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความพอใจของผู้ผลิต และผู้ให้บริการนั้น ๆ

“ประสิทธิภาพ” อาจเขียนเป็นสูตร ได้ดังนี้

$$E = (O-I) + S$$

E = Efficiency = ประสิทธิภาพ

O = Out Put = ผลงานที่ผลิตได้

I = Input = ทรัพยากรบริหารที่ใช้

S = Satisfaction = ความพึงพอใจที่ได้รับ

ความพึงพอใจที่ได้รับ = ความสัมฤทธิ์ผล + ความมุ่งปรารถนา

อิสริยา อนุมาศเมธา (อ้างใน เนตรดาว มัชฌิมา 2549: 42) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การ

ทำงานที่ต้องการให้ได้รับประโยชน์สูงสุด และการที่จะพิจารณาว่างานใดมีประสิทธิภาพหรือไม่ ก็พิจารณาที่ผลงาน

อมร รักษาสัตย์ (อ้างใน เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ 2536: 20) เห็นว่า การพิจารณาถึงประสิทธิภาพอาจพิจารณาได้ใน 2 แง่ คือ ประสิทธิภาพเชิงสมบูรณ์ (Absolute Efficiency) และประสิทธิภาพเชิงสัมพัทธ์ (Relative Efficiency) ประสิทธิภาพเชิงสมบูรณ์ หมายถึง การมองว่าการปฏิบัติงานจะต้องได้ผลออกมาเท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์เต็ม ซึ่งสถานการณ์เช่นนั้นอาจไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นได้ยาก ดังนั้น จึงมาให้ความสำคัญต่อประสิทธิภาพเชิงสัมพัทธ์ ซึ่งก็คือ การใช้แนวคิดในการเปรียบเทียบระหว่างตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไป อาทิเปรียบเทียบระหว่างต้นทุนกับผลประโยชน์ ถ้าผลประโยชน์มีมากกว่าต้นทุนแสดงว่ามีประสิทธิภาพ เป็นต้น ซึ่งถ้ามองในแง่ของการให้บริการสาธารณะแล้ว อาจทำการเปรียบเทียบกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งนี้ ความพึงพอใจของผู้รับบริการอาจเป็นเครื่องวัดหนึ่งที่ใช้วัดประสิทธิภาพของการบริหารงานได้

ดังนั้น จากที่กล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวกับการวัดความมีประสิทธิภาพสรุปได้เป็นแนวทางใหญ่ ๆ คือ

1) การวัดประสิทธิภาพที่มุ่งพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างผลผลิต หรือ ผลงานที่เกิดขึ้น กับปัจจัยนำเข้า (Output) หรือทรัพยากรที่ใช้ (Input) ซึ่งเป็นการวัดตามแนววัตถุวิสัยซึ่งวัดได้จากผู้ให้บริการโดยตรง

2) การวัดประสิทธิภาพที่มุ่งพิจารณาเปรียบเทียบกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ซึ่งเป็นการวัดตามแนวอัตวิสัยซึ่งวัดได้จากผู้รับบริการ โดยตรง นอกจากนี้อาจจะวัดได้จากการสดับรับฟังเสียงวิจารณ์โดยทั่วไป เช่น ไม่มีหนังสือร้องเรียนร้องทุกข์หรือปรากฏตามหนังสือพิมพ์ หรือมีบัตรสนเท่ห์ ผู้รับบริการไม่เสียเงินพิเศษหรือค่าตอบแทนใด ๆ นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมที่ระบุไว้ตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ รวมถึงการไม่มีการเดินขบวนประท้วงขับไล่หรือมีการชุมนุมเกี่ยวกับเรื่องการบริหารของเขต เป็นต้น

อุทัย หิรัญโต (อ้างใน อรษา โพธิ์ทอง 2537: 37) กล่าวว่า คำว่า “ประสิทธิภาพ” ในวงการธุรกิจ หมายถึง การจัดการที่ได้รับผลกำไร หรือขาดทุน สำหรับในการบริหารงานราชการ จึงหมายรวมถึง ผลการปฏิบัติงานที่ยังให้เกิดความพึงพอใจ และประโยชน์แก่มวลมนุษย (human satisfaction and benefit produced) ดังนั้น ประสิทธิภาพในทางราชการ จะต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าทางสังคม จึงไม่จำเป็นต้องประหยัดหรือมีกำไร เพราะงานบางอย่าง ถ้าจะทำอย่างประหยัด อาจไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ นอกจากนี้การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ จะต้องพิจารณา คำว่า “ประสิทธิภาพ” ประกอบด้วยคำว่า ประสิทธิภาพ (Effectives) หมายถึง ผลสำเร็จของการบริหารที่บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะ

ประสิทธิผลเพียงแต่พิจารณาถึงผลงานที่ได้รับเท่านั้น ลักษณะการบริหารที่มีประสิทธิผล คือ การบรรลุเป้าหมายแต่การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ คือ การใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างประหยัด เกิดผลรวดเร็ว โดยการนำเวลา (Time) เข้ามาพิจารณาด้วย

จากแนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของปีเตอร์สัน และพาวแมน (Peterson and plowman) (อ้างใน อรษา โพธิ์ทอง 2537: 38) ซึ่งกล่าวว่า ประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ปัจจัยที่สำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) คุณภาพของงาน (Quality) จะต้องมีคุณภาพสูง คือ ผู้ผลิตและผู้ใช้ได้ประโยชน์คุ้มค่า และมีความพึงพอใจ
- 2) ปริมาณงาน (Quantity) ของงานที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นไปตามความคาดหวังของหน่วยงาน
- 3) เวลา (Time) คือเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานจะต้องเหมาะสมกับคุณภาพและปริมาณงาน รวมทั้งจะต้องเป็นไปได้อย่างรวดเร็วตามกำหนดและสภาวะการณ์ด้วย
- 4) วิธีการ (method) ในการดำเนินงานจะต้องอยู่ในลักษณะที่ถูกต้องตามหลักการเหมาะสมกับงาน และทันสมัย
- 5) ค่าใช้จ่าย (Costs) ในการดำเนินงานทั้งหมดจะต้องเหมาะสมกับงานและวิธีการ คือจะต้องลงทุนน้อย และได้ผลกำไรมากที่สุด

นอกจากนี้ ปรัชญา เวสารัชช (อ้างใน อรษา โพธิ์ทอง 2537: 38) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานไว้สามนัย คือ

นัยที่ 1 เกี่ยวกับงานโดยตรง คือ งานที่ออกมานั้นเกิดผลได้เร็วกว่ากำหนด หรือผลงานที่มีคุณภาพ และผลงานสูงกว่ากำหนด

นัยที่ 2 เกี่ยวกับผู้บริหาร ผู้บริหารมีความสามารถทำงานโดยตลอดไม่มีการหยุดหรือชะงักงัน และมีทักษะในเรื่องการบริหารงานในการวางแผนงาน การจัดองค์การ การมอบหมายงาน การสั่งการ การตรวจสอบควบคุมงานที่มีระบบ และเป็นกระบวนการ รวมทั้งการตัดสินใจที่ดี

นัยที่ 3 เกี่ยวกับตัวผู้ปฏิบัติงาน ผู้ร่วมงานทำงานได้อย่างมีความสุข ไม่มีปัญหาข้อขัดแย้ง มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ในการปฏิบัติงาน การประสานงาน และการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรเป็นไปด้วยดี

เบเกอร์ และ นิวเซอร์เซอร์ (Backer and Ncuhauser) (อ้างใน สมศักดิ์ นรสิงห์ 2549:17) ได้เสนอแบบจำลองเกี่ยวกับประสิทธิภาพขององค์กร (Model of organization Efficiency) ไว้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กร นอกจากจะพิจารณาถึงทรัพยากร เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ที่เป็น

ปัจจัยนำเข้า และผลผลิตขององค์กร คือ การบรรลุเป้าหมายแล้ว องค์กรในฐานะที่เป็นองค์กรระบบเปิด ยังมีปัจจัย ประกอบอีกหลายประการ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) สภาพแวดล้อมในการทำงานขององค์กร ที่มีความแน่นอน (Certainly) มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติในการทำงานขององค์กร อย่างละเอียดถี่ถ้วนชัดเจนจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพขององค์กรมากกว่าองค์กรที่มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีความไม่แน่นอน (Uncertainly)

2) การกำหนดระเบียบปฏิบัติชัดเจน เพื่อเพิ่มผลการทำงานที่มองเห็น ได้มีผลทำให้ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นด้วย

3) ผลการทำงานที่มองเห็นได้สัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพ

4) หากพิจารณาควบคู่กันจะปรากฏว่าการกำหนดระเบียบปฏิบัติอย่างชัดเจนและผลการทำงานที่มองเห็นได้ มีความสัมพันธ์มากขึ้นต่อประสิทธิภาพ มากกว่าตัวแปรแต่ละตัวตามลำพังและยังเชื่อว่าความสามารถเห็นผลการทำงานขององค์กร ได้มีความสัมพันธ์กับความมีประสิทธิภาพขององค์กร เพราะองค์กรสามารถทดสอบ เลือกระบบปฏิบัติ และทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการบรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น โครงสร้างของงานระเบียบปฏิบัติผลการปฏิบัติจึงมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

แคท และคาห์น (Katz and Kahn) (อ้างใน สมศักดิ์ นรสิงห์ 2549: 17) ซึ่งเป็นนักทฤษฎีที่ศึกษาองค์กรในระบบเปิด ได้ทำการศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้ให้หมายความว่

ประสิทธิภาพ คือ ส่วนประกอบที่สำคัญของประสิทธิผลขององค์กรนั้น ถ้าจะวัดจากปัจจัยนำเข้าเปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้นั้น จะทำให้การวัดประสิทธิภาพคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง การบรรลุเป้าหมายขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้น ปัจจัยต่าง ๆ คือ การฝึกอบรม ประสบการณ์ ความรู้สึกผูกพัน ซึ่งมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กรด้วย

จอห์น ดี มิลเลท (John D Millett) (อ้างใน เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ 2536:20-21) มองประสิทธิภาพว่า หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่มนุษย์อีกทั้งได้เกิดประโยชน์จากการปฏิบัติงานนั้นด้วย

ดังนั้น แนวความคิดเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานนั้น สรุปได้ว่า คือ การทำงานให้สอดคล้องกับประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรในการบริหารน้อยที่สุด และผลที่ออกมา นั้นจะต้องเสร็จก่อนกำหนด เวลา ปริมาณ และคุณภาพของงานจะต้องเป็นไปตามความคาดหวัง

ของหน่วยงาน เกิดความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ประสิทธิภาพของการบริหารงาน จะมียาก และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขึ้นอยู่กับนักบริหารที่ทำงานอย่างเป็นธรรมชาติ ปฏิบัติอย่างถูกต้องและ ครบถ้วนทุกขั้นตอน ตามกระบวนการบริหาร

1.1.2 ลักษณะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

อุทัย หิรัญโต (อ้างใน อรษา โพธิ์ทอง 2537: 39) ได้ให้ข้อเสนอวิธีพิจารณา ขั้นฐาน การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดังนี้

1) ลักษณะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วยลักษณะ

(1) สามารถจัดให้นักบริหารได้รับข่าวสาร ข้อมูล ทันเวลา ทันสมัย

ถูกต้อง เพียงพอและแน่นอน

(2) เป็นแผนที่สมบูรณ์ก่อนดำเนินการ

(3) เปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมกับความจำเป็น

(4) ประหยัดค่าใช้จ่ายและทรัพยากรในการดำเนินงาน

(5) ง่ายต่อการรับรู้และสามารถเป็นที่เข้าใจได้ ในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง

(6) มีเรื่องให้วินิจฉัยเฉพาะกรณีที่เป็นปัญหา

(7) มีมาตรการประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นก่อนเริ่ม และ

ระหว่างดำเนินการ

(8) คาดหมายขอบเขตที่จะเกิดปัญหาได้

2) ลักษณะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 2 ส่วน

คือ งาน และระบบงาน ประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีความพร้อมทั้งสองส่วน

3) จัดให้มีการประสานงานที่ดี

4) เพิ่มสมรรถภาพของคนให้สูงขึ้น

ธงชัย สันติวงษ์ (อ้างใน อรษา โพธิ์ทอง 2537: 40) ได้กล่าวถึงลักษณะ ของกลยุทธ์การบริหารที่ทรงประสิทธิภาพ คือ

1) เป็นการบริหารเชิงรวมที่กระทำอย่างเป็นระบบ ที่มีการบริหารครบ สมบูรณ์ทุกด้าน

2) เป็นการบริหารที่พร้อมสมบูรณ์ด้วย “แผนงาน” ที่มีประสิทธิภาพ

3) เป็นการบริหารที่พร้อมสมบูรณ์ด้วย “ระบบปฏิบัติในการบริหารงาน”

คือ เทคนิคการจัดทำแผน การวัดผล การจูงใจ การควบคุม การพัฒนานักบริหาร และการสามารถ แสวงหาประโยชน์จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อีกด้วย

บรรจบ เนียมมณี (อ้างใน อรษา โพธิ์ทอง 2537: 40) กล่าวว่า ตามลักษณะดังกล่าวระบบการบริหารงานที่เน้นความมีประสิทธิภาพ มีลักษณะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพดังนี้

ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ทรัพยากรการบริหาร ซึ่งมีคน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ฯลฯ ผู้บริหารต้องใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และตรงตามเป้าหมายได้ผลตอบแทนมากที่สุด

กระบวนการบริหาร (Process) ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารบุคคล ฯลฯ ผู้บริหารต้องจัดระบบกระบวนการบริหารที่เน้นถึงคุณภาพงานทั้งปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับภาวะแวดล้อมองค์กรด้วย

ผลที่ได้ออกมาจากการบริหาร (Output) คือ ประสิทธิภาพขององค์กร และของผู้บริหารว่าสามารถบริหารงานได้บรรลุเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด

ประสิทธิภาพที่ได้รับ จะทำให้ทราบว่า การบริหารงานมีประสิทธิภาพ และสามารถบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายโดยประหยัดเพียงไร

ผู้วิจัยขอสรุปลักษณะการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพว่าจะต้องสามารถจัดให้นักบริหารได้รับข่าวสาร ข้อมูล ทันเวลา ทันสมัย ถูกต้อง เพียงพอและแน่นอน มีการวางแผนที่สมบูรณ์ก่อนดำเนินการและสามารถเปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมกับความจำเป็น ประหยัดค่าใช้จ่าย และทรัพยากรในการดำเนินงาน มีมาตรการประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นก่อนเริ่ม และระหว่างดำเนินการ และสามารถคาดหมายขอบเขตที่จะเกิดปัญหาได้

1.1.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

จากแนวคิดในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้มีนักทฤษฎีหลายท่านได้ศึกษาค้นคว้าและสรุปไว้ที่น่าสนใจ ดังนี้

โทมัส เจ ปีเตอร์ส และโรเบิร์ต เอช วอเตอร์แมน (Thomas J Peter and Robert S Waterman) (อ้างใน อำนาจ วจิตจินดา จาก <http://www.hrcenter.co.th> คำนวันที่ 4 มิถุนายน 2551) ได้เสนอกรอบแนวคิดการประเมินองค์กร ที่เรียกว่า McKinncy 7-S Framework ซึ่งได้รับการยอมรับและนำไปใช้อย่างกว้างขวาง และในปัจจุบันได้มีการนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์องค์กรในส่วนของ SWOT ในด้านของปัจจัยภาพ ในว่าองค์กรนั้น ๆ มีจุดแข็งและจุดอ่อนในปัจจัยทั้ง 7 อย่างไร กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วยปัจจัย 7 ประการ ได้แก่

1) กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy)

การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารตอบคำถามที่สำคัญ อาทิ องค์กรอยู่ที่ไหนในขณะนี้ องค์กรมีเป้าหมายอยู่ที่ไหน พันธกิจของเราคืออะไร

พันธกิจของเราควรจะเป็นอะไร และใครเป็นผู้รับบริการ การบริหารเชิงกลยุทธ์จะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การบริหารเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้องค์กร กำหนดและพัฒนาข้อได้เปรียบทางการแข่งขันขึ้นมาได้และเป็นแนวทางที่บุคคลภายในองค์กรรู้ว่าจะใช้ความพยายามไปในทิศทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ

2) โครงสร้างองค์กร (Structure)

คือ โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการ หรือหน้าที่ของงานโดยมีการรับบุคลากรให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ หรือหมายถึง การจัดระบบระเบียบให้กับบุคคล ตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากองค์กรในปัจจุบันมีขนาดใหญ่ การจัดองค์กรที่ดีจะมีส่วนช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ลดความซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งในหน้าที่ ช่วยให้บุคลากรได้ทราบขอบเขตงานความรับผิดชอบ มีความสะดวกในการติดต่อประสานงาน ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

3) ระบบการปฏิบัติงาน (System)

ในการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้ นอกจากการจัดโครงสร้างที่เหมาะสมและมีกลยุทธ์ที่ดีแล้ว การจัดระบบการทำงาน (Working System) ก็มีความสำคัญยิ่ง อาทิ ระบบบัญชี/การเงิน (Accounting/Financial System) ระบบพัสดุ (Supply System) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology System) ระบบการติดตาม/ประเมินผล (Monitoring/Evaluation System) ฯลฯ

4) บุคลากร (Staff)

ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร ความสำเร็จหรือไม่ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต โดยการตัดสินใจเกี่ยวกับบุคลากรนั้น ควรมีการวิเคราะห์ที่อยู่บนพื้นฐานของกลยุทธ์องค์กรที่เป็นสิ่งกำหนดทิศทางที่องค์กรจะดำเนินไปให้ถึง ซึ่งจะเป็นผลให้กระบวนการกำหนดคุณลักษณะ และการคัดเลือกและจัดวางบุคลากรได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

5) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)

ทักษะในการปฏิบัติงานของทรัพยากรบุคคลในองค์กรสามารถแยกทักษะออกเป็น 2 ด้าน คือ ทักษะด้านงานอาชีพ (Occupational Skill) เป็นทักษะที่จะทำให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ ตามหน้าที่ และลักษณะงานที่รับผิดชอบ เช่น ด้านการเงิน ด้านบุคคล ซึ่งคงต้องอยู่บนพื้นฐานการศึกษาหรือได้รับการอบรมเพิ่มเติม ส่วนทักษะ ความถนัด

หรือความชำนาญพิเศษ (Aptitudes and special talents) นั้น อาจเป็นความสามารถที่ทำให้พนักงานนั้น ๆ โดดเด่นกว่าคนอื่น ส่งผลให้มีผลงานที่ดีกว่าและเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้รวดเร็ว ซึ่งองค์การคงต้องมุ่งเน้นในทั้ง 2 ความสามารถไปควบคู่กัน

6) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)

แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่า ความเป็นผู้นำขององค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศ และพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น

7) ค่านิยมร่วม (Shared values)

ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกัน โดยสมาชิกขององค์กรที่ได้กลายเป็นรากฐานของระบบการบริหาร และวิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กรหรืออาจเรียกว่า วัฒนธรรมองค์กร รากฐานของวัฒนธรรมองค์กร ก็คือ ความเชื่อ ค่านิยมที่สร้างรากฐานทางปรัชญาเพื่อทิศทางขององค์กร โดยทั่วไปแล้วความเชื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพและเป้าหมายของผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารระดับสูง ต่อมาความเชื่อเหล่านั้นจะกำหนดบรรทัดฐาน เป็นพฤติกรรมประจำวันขึ้นมากภายในองค์กร เมื่อค่านิยมและความเชื่อได้ถูกยอมรับทั่วทั้งองค์กรและบุคลากรกระทำตามค่านิยมเหล่านั้นแล้วองค์กรก็จะมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

ในการประเมินสมรรถนะขององค์การถือว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความยั่งยืนในการพัฒนา เนื่องจากจะทำให้เราได้รู้สภาพความเป็นจริงว่าองค์การของเรามีสมรรถนะอย่างไร อาจเปรียบได้กับการตรวจร่างกายของคนเพื่อที่จะทราบถึงความแข็งแรงและสมบูรณ์ และค้นหาโรคภัยต่าง ๆ ในกรณีองค์กรก็เช่นเดียวกัน การค้นพบจุดอ่อนก็เปรียบการค้นพบโรคที่จำเป็นต้องได้รับการเยียวยารักษาให้หายหรือทุเลาลงไป เพื่อพร้อมที่จะดำรงอยู่อย่างมั่นคงและสามารถไปสู่เป้าหมายที่ฝันไว้ให้ได้นั่นเอง

บวร ประพฤติดี (อ้างใน เนตรดาว มัชฌิมา 2549: 45-47) ได้กล่าวถึงปัจจัยอันเป็นตัวกำหนดที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การ สามารถแยกออกได้ ดังนี้

1) การจัดโครงสร้างขององค์การ โครงสร้างขององค์การเปรียบเสมือนตัวร่างกายของมนุษย์ ที่เป็นหลักให้ระบบต่าง ๆ ประสานสัมพันธ์อย่างเป็นระเบียบ โครงสร้างจะบอบบ่งถึงตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์การ

2) การควบคุมบังคับบัญชาตามสายงานในองค์การ ตามหลักของการอยู่ร่วมในสังคมหรือในองค์การอันเป็นระบบย่อยนั้น การควบคุมบังคับบัญชามีความจำเป็นมาก เพื่อที่จะให้

การดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมหรือเป้าหมายของคนในสังคมบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร อย่างไรก็ตามการควบคุมก็มีหลายระดับปลายประเภท และโดยธรรมชาติแล้วบุคคลก็ไม่นิยมที่จะเป็นลูกน้องใคร หรือถูกควบคุมตลอดเวลา ฉะนั้น ในองค์กรบางองค์กรที่มีลักษณะโครงสร้างแบบราบ เช่น มหาวิทยาลัย ลักษณะของการควบคุมตามสายการบังคับบัญชา จึงมีน้อยกว่าองค์กรแบบอื่น ๆ เช่น ลักษณะโครงสร้างองค์กรของทหาร เป็นต้น

3) ผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์กรในลักษณะของการบริหารงานในยุคปัจจุบันนี้ ผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีความสำคัญละทิ้งเพิกเฉยไม่ได้ไม่ว่าคนงานนั้นจะอยู่ระดับใดขององค์กรก็ตาม เพราะการทำงานเป็นทีมต้องอาศัยพลังจากทุก ๆ ส่วน ในองค์กร การใช้อำนาจอย่างเด็ดขาดของผู้บังคับบัญชาบางครั้งอาจสร้างอุปสรรคในการบริหารงานเพิ่มมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ในการปฏิบัติงานต้องคำนึงว่าองค์กรจะต้องประกอบด้วยโครงสร้างบุคคล และการดำเนินงานซึ่งในปัจจุบันทางสังคมถือว่าองค์กรจะต้องมีความร่วมมือจากผู้อื่นด้วย ทั้งนี้ด้วยการมีส่วนร่วมในความคิดและวินิจฉัยกับเขา นั้นหมายถึงสร้างความเข้าใจในจุดประสงค์เดียวกัน ผู้บริหารต้องรู้จักกระตุ้นให้คนงานยินดีที่จะทำงานให้ตนมากกว่าผู้อื่น และรู้จักหาวิธีที่จะช่วยพวกเขาให้ปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

4) ค่าตอบแทนในการทำงานมีความสำคัญอย่างยิ่งอีกประการหนึ่ง นับตั้งแต่ยอมรับในหลักทฤษฎีการลดต้นทุนแห่งความต้องการแล้ว องค์กร สังคม บุคคลก็พยายามหาทางที่จะแก้ปัญหานั้น และค่าตอบแทนการทำงานก็เป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งในการกระตุ้นให้คนจงรักภักดีต่อองค์กร และอยู่ทำงานกับองค์กรตลอดไป

5) สภาพการทำงานที่ดีมีส่วนอย่างมากในการกระตุ้นให้คนทำงานเพราะเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งของคนก่อนที่จะตัดสินใจทำงาน คนทุกคนก็ต้องการทำงานในองค์กรที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกสมบูรณ์ มีหัวหน้าดี เพื่อนร่วมงาน ค่าตอบแทนดี (แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสามารถเลือกสิ่งทีว่านั้นได้) ดังนั้น ปัจจัยดังกล่าวมานี้จึงต้องคำนึงถึงให้มาก อย่ามองข้ามไปและให้ความสำคัญเท่าเทียมกับปัจจัยทางการบริหารอื่น ๆ เช่นกัน

6) การฝึกอบรม ในปัจจุบันนี้ได้ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นหน้าที่สำคัญของการบริหารที่จะจัดการองค์กรขนาดใหญ่ในสังคม การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะของคนเพื่อที่จะนำมาใช้ทำงานเฉพาะอย่างขององค์กรให้บรรลุผลสำเร็จ การฝึกอบรมจึงต้องมีในทุกองค์กรเพื่อเพิ่มศักยภาพของมนุษย์ทุกคน การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มผลผลิต เพิ่มกำลังขวัญทำให้ลดการควบคุมคนในองค์กรลงได้ ลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานได้

7) การประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหาร ความล้มเหลวของการทำงานในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งมาจากการขาดการประเมินผล เพราะผลงานทุก ๆ ประการในการ

ทำงานจะต้องมีการติดตามผลและประเมินว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ตรงกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ คຸ້ມทุนหรือขาดทุน และจะแก้ไขในอนาคตให้ดีขึ้นอย่างไร การประเมินผลนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาให้แก่องค์การแล้ว ยังแก้ปัญหาส่วนตัวบุคคลอีกด้วย ในกรณีที่หัวหน้างานจะตัดสินใจให้ ความดีความชอบหรือจะเปลี่ยนแปลงตำแหน่งใหม่ในองค์กร

8) ความรู้เกี่ยวกับงานที่ทำ เป็นปัจจัยสำคัญที่หัวหน้าจะต้องทราบซึ่งอาจพิจารณาได้จากคุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษา หรืออาจจะดูจากทักษะในการทำงานตามที่องค์กรได้ตั้งเป้าหมายไว้

9) คุณภาพของงาน ต้องพิจารณาให้แน่นอนสุขุมรอบคอบว่ามีแค่ไหน และจะตัดสินใจคุณภาพของงานอย่างไรจึงจะให้ความถูกต้องมากที่สุด

10) ปริมาณงานที่จะเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติงานประจำวัน ที่จะนำไปใช้ในการประเมินผล ปริมาณงานแค่ไหนจึงกำหนดไว้เป็นมาตรฐานสำหรับคนในองค์กรที่ต้องยึดถือ

11) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ของคนที่ทำงานในองค์กรการที่หัวหน้าได้ทราบภูมิหลังของผู้ได้บังคับบัญชาก่อนรับเข้าทำงานเกี่ยวกับความคิดเห็นต่าง ๆ จะเป็นเรื่องดีต่อหัวหน้าเองในการเลือกมอบงานให้ลูกน้องรับผิดชอบ

12) ความสามารถในการตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นขององค์กร ความสามารถนี้อาจมีเฉพาะตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อย่างไรก็ตามความสามารถในเรื่องนี้จะเป็นปัจจัยส่งเสริมให้องค์กรพัฒนามากยิ่งขึ้น หัวหน้าที่มีความสามารถในการเลือกตัดสินใจสูงย่อมมีลักษณะความสามารถอย่างสูงในการเป็นนักบริหาร

13) ทักษะคติเกี่ยวกับงานที่ทำ ก็มีผลกระทบอย่างมากต่อการประเมินผลคนบาง คนเข้าทำงานในองค์กร พ. เพราะสอบเข้าทำงานในองค์กร ข. ไม่ได้ จบปริญญาตรีทางการศึกษา แต่ไปเป็นนักการธนาคารอย่างนี้ เป็นต้น

14) แรงผลักดันในการทำงาน เป็นพลังที่จะจุดเชื้อไฟแห่งความก้าวหน้าใน คนทำงานทุกคน ถ้าหากองค์กรใดได้บุคคลที่มีพลังในการทำงานสูง องค์กรนั้นก็มักจะประสบผลสำเร็จทางการบริหารสูงด้วย

สมพงษ์ เกษมสิน (อังกิน เนตรดาว มัชฌิมา 2549: 47) ได้กล่าวถึง แนวคิดของแฮริง อีเมอร์สัน (Harrington Emerson) ที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ในหนังสือ The Twelve Principles of Efficiency ซึ่งได้รับการยกย่อง และกล่าวถึงกันมาก มี 12 ประการ ดังนี้

- 1) ทำความเข้าใจและกำหนดแนวคิดในการทำงานให้กระจ่าง
- 2) ใช้หลักสามัญสำนึกในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน

- 3) คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง
- 4) รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน
- 5) ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม
- 6) การทำงานต้องมีสมรรถภาพ ฉับไว และลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน
- 7) งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง
- 8) งานสำเร็จทันเวลา
- 9) ผลงานได้มาตรฐาน
- 10) การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้
- 11) กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้
- 12) ให้บำเหน็จรางวัลแก่งานที่ดี

เบเกอร์ และนิวฮอร์เซอร์ (Backer and Neuhauser) (อ้างใน เนตรดาว มัชฌิมา 2549: 47-48) ได้เสนอตัวแบบเกี่ยวกับประสิทธิภาพขององค์กร (Model of organization Efficiency) เขากล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์กร นอกจากจะพิจารณาถึงทรัพยากร เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นปัจจัยนำเข้าและผลผลิตขององค์กร คือ การบรรลุเป้าหมายแล้ว องค์กรในฐานะที่เป็นองค์กรในระบบเปิด (Open System) ยังมีปัจจัยประกอบอีก ดังแบบจำลองในรูปสมมุติฐาน ซึ่งสามารถสรุปได้ คือ

- 1) หากสภาพแวดล้อมในการทำงานขององค์กรมีความซับซ้อนต่ำ (Low Task Environment Complexity) หรือมีความไม่แน่นอน (Certainly) มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติในการทำงานขององค์กรอย่างละเอียดถี่ถ้วนแน่ชัด จะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพขององค์กรมากกว่า องค์กรที่มีสภาพแวดล้อมในการทำงานยุ่งยากซับซ้อนสูง (High Task Environment Complexity) หรือไม่มีความแน่นอน (Uncertainly)

- 2) การกำหนดระเบียบปฏิบัติชัดเจน เพื่อเพิ่มผลการทำงานที่มองเห็นได้มีผลทำให้ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นด้วย

- 3) ผลการทำงานที่มองเห็นได้สัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพ

- 4) หากพิจารณาควบคู่กันจะปรากฏว่า การกำหนดระเบียบปฏิบัติอย่างชัดเจน และผลการทำงานที่มองเห็นได้ มีความสัมพันธ์มากขึ้นต่อประสิทธิภาพมากกว่าตัวแปรแต่ละตัวตามลำพัง

นอกจากนี้ เบรกเกอร์ (Backer) ยังเชื่ออีกว่า การสามารถมองเห็นผลของการทำงานขององค์กรได้ (Visibility Consequences) มีความสัมพันธ์กับความมีประสิทธิภาพขององค์กร เพราะองค์กรสามารถทดลองและเลือกระเบียบปฏิบัติ และทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการ

ทำให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น โครงสร้างของงาน ระเบียบปฏิบัติ และผลการปฏิบัติงานจึงมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ในการบริหารงานโดยมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานให้ออกมาเป็นรูปธรรมและสามารถวัดความคุ้มค่าในการทำงานได้ตามแนวคิดของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์หรือที่เรียกว่า Result Based Manament นั้น การวัดระดับความสำเร็จ หรือ ที่เรียกว่าประสิทธิผลในการบริหารงานได้เป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดระดับความสำเร็จของงานซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในหัวข้อที่ 1.2

1.2 ประสิทธิภาพในการบริหารงาน

ความหมายของประสิทธิผลในการบริหารงาน

เป็นที่กล่าวกันอยู่เสมอว่า วิธีการทดสอบการบริหารที่ดีก็คือการดูความสามารถในการจัดองค์กร (organize) และการใช้ทรัพยากรที่ทำได้ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และรักษาระดับการปฏิบัติที่มีประสิทธิผลไว้ให้ได้ สิ่งที่สำคัญในที่นี้คือ “ประสิทธิผล” หรือ “effectiveness” ซึ่งในปัจจุบันมักเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าแนวคิดเรื่องประสิทธิผลคือ ตัวการที่จะเป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าการบริหารและองค์กรประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด (กรณี กิริติบุตร มหานนท์ 2529:2)

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ประสิทธิผล” ผู้วิจัยจะยกมากล่าวอ้างในที่นี้คือ

ลอเล็ด (Lawless) (อ้างใน อิศระ บุญญะฤทธิ์ 2545: 14) ให้ความหมายของประสิทธิผลว่าหมายถึง ระดับการบรรลุเป้าหมายที่สังเกตได้ในองค์กร

มันเดล (Mundel) (อ้างใน อิศระ บุญญะฤทธิ์ 2545: 14) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตหรือระดับที่ผลลัพธ์ที่ถูกผลิตออกมาสามารถบรรลุผลได้ตามเป้าหมายดังที่มุ่งหมายไว้

แบรด (Blad) (อ้างใน อิศระ บุญญะฤทธิ์ 2545: 15) ให้คำนิยามของคำว่า ประสิทธิภาพคือ การบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมายที่เหมาะสม

บาทอล และมาติน (Bartol and Martin) (อ้างใน อิศระ บุญญะฤทธิ์ 2545: 15) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการเลือกเป้าหมายที่เหมาะสมและบรรลุผลสำเร็จต่อเป้าหมายนั้นได้

มอสลี่ (Mosley) (อ้างใน อิศระ บุญญะฤทธิ์ 2545: 15) กล่าวว่า ประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับความสามารถของผู้จัดการที่จะตั้งเป้าหมายและบรรลุผลสำเร็จต่อเป้าหมายนั้น

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (อ้างใน ปานใจ เพ็ชรรัตนมณี 2549: 69-71) กล่าวว่า ในการวัดระดับความสำเร็จของการบริหารหรือการจัดการนั้นตัวชี้วัดหนึ่งที่สำคัญที่ถูกนำมาใช้ในการประเมินความสำเร็จของการบริหาร ก็คือ “ประสิทธิผล” (effectiveness) ประสิทธิภาพ หมายถึง ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานเมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ผลการปฏิบัติงานอย่างไรจึงจะสามารถเรียกได้ว่ามีการทำงานที่มีประสิทธิผล อาจกล่าวได้ว่าการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล หมายถึง การปฏิบัติงานที่ได้ผลงานออกมาเท่ากับหรือมากกว่า วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งวัตถุประสงค์และเป้าหมายอาจถูกตั้งในรูปของปริมาณการผลิต ยอดขายสินค้า ผลกำไรหรือ แม้กระทั่งความพึงพอใจของลูกค้า เป็นต้น ในการที่จะวัดว่าองค์การใดหรือหน่วยงานใดประสบความสำเร็จตามที่วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การวัดระดับประสิทธิผล มีสูตรที่ใช้ในการคำนวณหาดังนี้

$$\text{อัตราร้อยละของประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลงานปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น} \times 100}{\text{วัตถุประสงค์เป้าหมาย}}$$

ในการวัดประสิทธิผลของการจัดการนั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวัดระดับความสำเร็จของการจัดการในด้านต่าง ๆ โดยวัดเป็นหน่วยช่วงเวลา เช่น

- 1) การผลิต อาจวัดส่วนเป็นรายวัน รายเดือน โดยเปรียบเทียบระหว่างปริมาณการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละช่วงเวลากับเป้าหมายการผลิตที่ตั้งไว้
- 2) การจำหน่ายอาจวัดเป็นรายสัปดาห์ รายครึ่งเดือน รายเดือน รายไตรมาส รายปี โดยเปรียบเทียบระหว่างปริมาณการจำหน่าย/การขายที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายการจำหน่าย/การขายที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายการจำหน่ายที่ตั้งไว้
- 3) ผลกำไร อาจวัดเป็นรายไตรมาส รายปี โดยเปรียบเทียบระหว่างผลกำไรที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายการจำหน่ายที่ตั้งไว้
- 4) การเจริญเติบโตของบริษัท อาจวัดเป็นรายปี โดยเทียบระหว่างอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทที่เกิดขึ้นจริง กับเป้าหมายอัตราการเจริญเติบโตที่ตั้งไว้ อัตราการเจริญเติบโตของบริษัทอาจพิจารณาได้จากส่วนแบ่งการตลาด อัตราราคาต่อกำไร/หุ้น
- 5) การประเมินผลงานของหน่วยงานที่ใช้แนวทางการบริหารงานแบบศูนย์กำไร อาจวัดเป็นรายปี โดยเปรียบเทียบระหว่างกำไรจริงที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายกำไรที่แต่ละศูนย์ได้รับมอบหมายมา

6) ประเมินผลของแผน แผนงาน โครงการ โดยเปรียบเทียบระหว่างผลงานที่เกิดขึ้นจริงจากแผน แผนงาน และโครงการ ไปปฏิบัติ กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในแผน แผนงาน และโครงการนั้น ๆ

7) การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร กรณีที่มีการกำหนดเป็นตัวเลขหรือตัวดัชนีวัดไว้แน่นอน อาจเปรียบเทียบระหว่างผลงานที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

อนึ่ง ในการวัดประสิทธิผลนั้นอาจวัดเปรียบเทียบในแต่ละช่วงเวลาก็ได้ เพื่อดูว่าประสิทธิผลของการจัดการเพิ่มขึ้นหรือลดลง

เบอร์เทรม เอ็ม กรอส (Bertram M. Gross) (อ้างใน ภรณ์ กิริติบุตร หมานนท์ 2529: 62) ให้ความหมายของประสิทธิผลว่าเป็นการสมดุลอย่างดีที่สุด (optimum balance) ระหว่างกิจการด้านการปรับตัว (adaptation) และการรักษาสุขภาพ (maintenance) ดังนั้น กิจกรรมขององค์กรซึ่งเป็นเครื่องตัดสินการปฏิบัติขององค์กรว่ามีประสิทธิผลหรือไม่จึงประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้ คือ

- 1) การได้มาซึ่งทรัพยากร (Acquiring resources)
- 2) การใช้ตัวป้อน (inputs) อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเทียบกับผลผลิต (output)
- 3) การผลิตผลผลิตในรูปบริการหรือสินค้า
- 4) การปฏิบัติงานด้านเทคนิค (technical) และการบริการ (administrative)
- 5) การลงทุนในองค์กร (investing in organization)
- 6) การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของพฤติกรรม (conforming to codes of behavior)
- 7) การสนองตอบความสนใจที่แตกต่างกันของบุคคลและกลุ่ม

อนันต์ เกตุวงศ์ (อ้างใน นันทวัน วรรณดี 2545: 25) อธิบายว่า การวัดประสิทธิผลสามารถกระทำได้โดยพิจารณาจาก

1) วัตถุประสงค์ของแผนงาน โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามแผนกับความสำเร็จของผู้วางแผน คาดว่าจะได้รับและวัดโดยการนำเอาสถานะ (Status) ที่จากการประเมินผลการปฏิบัติงานลบด้วยสถานะที่เป็นอยู่

2) ทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามแผน โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหรือปริมาณของทรัพยากรที่กำหนดไว้ว่าจะต้องใช้เท่าใด กับทรัพยากรที่ใช้ไปจริง

3) กิจกรรมที่กำหนดไว้กับกิจกรรมที่ทำได้จริง เปรียบเทียบผลงานที่กับผลงานที่กำหนดไว้หรือการวัดประสิทธิผล คือ การวัดความสามารถของกระบวนการหรือกลวิธี หรือกิจกรรมต่าง ๆ เทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การดำเนินกิจกรรมขององค์กรภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ รวมทั้งประโยชน์สูงสุดขององค์กรที่ตั้งไว้ จึงถือได้ว่า ก่อให้เกิดประสิทธิผลนั่นเอง

สมพงษ์ เกษมสิน (อ้างใน เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ 2536: 21) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลไว้ว่า หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงดังประสงค์หรือที่คาดหวังไว้เป็นหลัก และความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนี้อาจเกิดจากปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการนำเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังไว้มาพิจารณา ซึ่งจากความหมายดังกล่าวจะเป็นได้ว่าเน้นการเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง กับผลงานที่คาดหวังไว้นั่นเอง นอกจากนี้ยังสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การมีประสิทธิผลอาจไม่ได้หมายความว่าต้องมีประสิทธิภาพด้วย

ศุภชัย ขาวะประภาส (อ้างใน ธวัชพงษ์ แสนอินทร์อำนาจ 2546: 11) มีความเห็นว่าประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบาย การพิจารณาทางเลือกโดยใช้ประสิทธิผลเป็นเกณฑ์ทำได้โดยการวิเคราะห์ว่าทางเลือกนั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่มากนักเพียงใด ถ้าบรรลุวัตถุประสงค์ผ่านการพิจารณา ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์ก็ถือว่ายังไม่ผ่านการพิจารณา

ไฟแลนเดอร์และไฟโอเกิล (Friedlander and Piokle) (อ้างใน เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ 2536: 21-22) เห็นว่าองค์ประกอบสำคัญของความมีประสิทธิภาพก็คือ ความมากน้อยของการทำงานขององค์กรสนองต่อความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าซึ่งวัดได้จากสิ่งที่ลูกค้าได้รับจากหน่วยงานในแง่ของคุณภาพ สิ้นค้า หรือบริการ ปริมาณ ความเรียบร้อย และความได้มาตรฐานของสินค้าหรือบริการ ความรวดเร็วของการบริการ ความเต็มใจช่วยเหลือ ความเป็นมิตร และลักษณะท่าทีของพนักงานหรือพฤติกรรมของพนักงานนั่นเอง (ภรณี อ้างใน เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ 2536: 22) ซึ่งจากความหมายดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการสาธารณะได้อย่างดี โดยมองประสิทธิผลไม่ใช่มองเฉพาะในกรอบของการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานเท่านั้น แต่เป็นการมองในกรอบที่กว้างขึ้น โดยเน้นการที่หน่วยงานสามารถสนองต่อความต้องการผู้รับบริการได้ด้วย ซึ่งก็ไม่ใช่เพียงในแง่ของเชิงปริมาณเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงคุณภาพความรวดเร็ว และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วย

จากแนวคิดทั้งหมดเกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพ สามารถสรุปถึงการวัดประสิทธิผลได้ใน 2 แนวทาง คือ

1) การวัดประสิทธิผลจากกรอบของหน่วยงาน โดยเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนงานเท่านั้น ไม่ได้ก้าวล่วงไปพิจารณาถึงการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

2) การวัดประสิทธิผลในแง่ของ การตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ โดยพิจารณาทั้งในแง่เชิงปริมาณ คุณภาพ ความรวดเร็ว ตลอดจนการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการด้วย

กล่าวโดยสรุปทั้งหมดจากแนวคิดเกี่ยวกับการวัดการให้บริการสาธารณะที่มีนักวิชาการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นที่ได้ยกมาพิจารณา เพื่อนำมาสังเคราะห์แล้วอาจได้ข้อสรุปที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1) แนวทางการวัดเกี่ยวกับการ ให้บริการสาธารณะมีอยู่ 2 แนวทาง คือ แนวทางการวัดแบบอัตวิสัย และแนวทางการวัดวัดวิสัย โดยแนวทางแรกเน้นวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในขณะที่แนวทางหลังเน้นวัดที่ผู้ให้บริการ

2) ในแนวทางวัดแบบอัตวิสัยที่เน้นการสอบถามความคิดเห็นของผู้รับบริการ สามารถที่จะวัดใน 6 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

(1) ความสามารถในการสนองตอบต่อความต้องการ หรือข้อเรียกร้องของผู้รับบริการและการมีส่วนร่วมของประชาชน

(2) ความเสมอภาคในการให้บริการ

(3) การให้บริการที่ตรงเวลา

(4) การให้บริการอย่างพอเพียง

(5) ความต่อเนื่องในการให้บริการ

(6) ความก้าวหน้าในการให้บริการ

โดยในแนวทางการวัดแบบอัตวิสัย มีฐานคติที่ว่าผู้รับบริการมีความสามารถในการรับรู้ถึงการบริการที่ได้รับซึ่งแต่ละบุคคลอาจมีการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือเกณฑ์ที่แต่ละบุคคลนำมาใช้ในการประเมินผล

3) ในแนวทางการวัดแบบวัดวิสัยที่เน้นวัดที่การให้บริการสาธารณะของผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการ สามารถที่จะวัดได้ใน 2 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

(1) ประสิทธิภาพของการให้บริการ วัดจากการเปรียบเทียบระหว่างผลผลิตที่เกิดขึ้นกับปัจจัยนำเข้าในเชิงปริมาณ และเปรียบเทียบกับความพึงพอใจของประชาชน

(2) ประสิทธิภาพของการให้บริการ วัดจากบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานและความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

2. ข้อมูลทั่วไปสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

2.1 โครงสร้าง

สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา เป็นส่วนราชการ สังกัดกระทรวงมหาดไทย มีเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชา มีการแบ่งงานออกเป็น 1 กลุ่มงาน 4 ฝ่าย ได้แก่

- 1) ฝ่ายอำนวยการ
- 2) กลุ่มงานวิชาการที่ดิน
- 3) ฝ่ายทะเบียน
- 4) ฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน
- 5) ฝ่ายรังวัด

และมีหน่วยงานในการบังคับบัญชา 3 สาขา 4 อำเภอ ดังนี้

- 1) สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า
- 2) สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วทุ่ง
- 3) สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาท้ายเหมือง
- 4) สำนักงานที่ดินอำเภอกะปง
- 5) สำนักงานที่ดินอำเภอเกาะยาว
- 6) สำนักงานที่ดินอำเภอคุระบุรี
- 7) สำนักงานที่ดินอำเภอทับปุด

2.2 อำนาจหน้าที่

มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน และกฎหมายว่าด้วยการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การรังวัด การรังวัดพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ สอบเขต ตรวจสอบเนื้อที่ การแบ่งแยกที่ดินออกเป็นหลายแปลง การรวมที่ดินหลายแปลงเข้าเป็นแปลงเดียวกัน การทำแผนที่สำหรับที่ดิน รวมทั้งการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย และภาษีอากรเกี่ยวกับการดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมหรือทำธุรกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ กำกับดูแล ให้คำปรึกษา และสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานที่ดินจังหวัดสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ภารกิจแต่ละฝ่าย/กลุ่ม

2.3.1 ฝ่ายอำนวยการ

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการอำนวยการบริหารราชการของสำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ เกี่ยวกับงานธุรการ งานสารบรรณ งานบริหารงานบุคคล และอาคารสถานที่ของสำนักงานที่ดิน งานการเงินและบัญชี งานงบประมาณ งานวัสดุครุภัณฑ์ งานประชุม งานประชาสัมพันธ์ ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานอื่น โดยจัดให้มีงานด้านบริหารทั่วไป และด้านการเงินและบัญชี ดังนี้

1) ด้านบริหารทั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผนดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการของสำนักงานที่ดินจังหวัด การขอตั้งงบประมาณของหน่วยงาน งานธุรการ งานสารบรรณ งานบริหารงานบุคคล งานร้องทุกข์ งานสวัสดิการ งานประชาสัมพันธ์ งานประชุม งานวัสดุครุภัณฑ์ งานยานพาหนะ การดูแลอาคารสถานที่ การรักษาความปลอดภัย รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการบริการและบริหารงานของหน่วยงานในสำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ ให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดวินิจฉัยสั่งการ

2) ด้านการเงินและบัญชี มีหน้าที่และความรับผิดชอบงานด้านการเงินและบัญชีของ สำนักงานที่ดินจังหวัด เกี่ยวกับการจัดเก็บ นำฝาก และนำส่งเงินค่าธรรมเนียม ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ค่าอากรแสตมป์ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดต่าง ๆ การจัดเก็บ นำฝาก และเบิกจ่ายเงินนอกงบประมาณจัดทำบัญชีและทะเบียนคุมต่าง ๆ ตามระบบบัญชีของกระทรวงการคลังและระเบียบกรมที่ดิน รวบรวมรายงานข้อมูลสถิติปริมาณงานเกี่ยวกับงานการเงินของสำนักงานที่ดิน พร้อมทั้งรวบรวมและเก็บรักษาหลักฐานต่าง ๆ

2.3.2 กลุ่มงานวิชาการ

มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุม ดูแล รักษา และคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ การจัดหาผลประโยชน์ การขอสัมปทานในที่ดินของรัฐ การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง การจัดที่ดินเพื่อประชาชน การกำหนดสิทธิในที่ดิน การขอให้ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อการศาสนา คนต่างด้าว และนิติบุคคลบางประเภท การแก้ไขหรือเพิกถอนการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน การจดทะเบียนหรือจดทะเบียนเอกสารรายการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ที่กระทำไปโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิจารณากรณีราษฎรขอออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเกิน 50 ไร่ ให้คำปรึกษาตอบปัญหา ขอรื้อเกี่ยวกับปัญหากฎหมาย ปัญหาทางปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในอำนาจของสำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ รวบรวมและรายงานสถิติปริมาณงานของสำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ พิจารณาเรื่องร้องเรียนที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของ

สำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ วางแผนและติดตามประเมินผลการตรวจราชการของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ประสานงานและเร่งรัดติดตามผลการปฏิบัติงาน โครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมที่ดิน

2.3.3 ฝ่ายทะเบียน

มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาและดำเนินการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การจดทะเบียนอาคารชุด การประเมินราคาทรัพย์สิน การค้าที่ดิน การจัดสรรที่ดิน การควบคุม จัดเก็บ และรักษาเอกสารทางทะเบียนที่ดิน ทะเบียนอาคารและโรงเรือน ตลอดจนดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งงานออกเป็น 3 งาน คือ

(1) งานทะเบียนสิทธิและนิติกรรม 1,2

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการรับคำขอ สอบสวน ทำสัญญา แก่สารบัญการจดทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น ขาย ขายฝาก ให้ เช่า แลกเปลี่ยน จำนอง การได้มาโดยการครอบครอง การจำยอม สิทธิเก็บกิน บรรยายส่วน เวนกิน ฯลฯ ประเมินราคาทรัพย์สิน การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน รวมแบ่งแยกและสอบเขตที่ดิน ดำเนินงานเกี่ยวกับมรดก การออกใบแทน การจัดสรรที่ดิน การค้าที่ดินและดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด เช่น จดทะเบียนอาคารชุด เป็นต้น

(2) งานทะเบียนที่ดิน

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม จัดเก็บ และรักษาเอกสารทางทะเบียนที่ดิน ทะเบียนอาคารและโรงเรือน พิจารณาคำขอตรวจหลักฐานทางทะเบียน ตรวจสอบตราบบนขอแก้ไขตัว ชื่อสกุล ขอคัดและรับรองเอกสาร จัดทำบัญชีอายัด และตรวจอายัด จัดเก็บข้อมูลทะเบียนที่ดินด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

2.3.4 ฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน

มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล การจัดเก็บรักษาเอกสารทางทะเบียนที่ดิน หลักฐานแผนที่ และเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดและสาขา การนำรูปแผนที่รังวัดใหม่ลงระวาง การตรวจสอบหลักฐานแผนที่ระวาง น.ส.3 ก. การลงที่หมายระวาง น.ส.3 ก. โดยแบ่งงานออกเป็น 2 งาน ดังนี้

(1) งานควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน

มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุม จัดเก็บ และรักษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดและสาขา ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจสอบและรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับที่ดินและห้องชุด เพื่อเก็บรักษาโดยระบบไมโครฟิล์ม หรือระบบเอกสาร พ.ศ. 2548

(2) งานควบคุมและรักษาหลักฐานแผนที่

มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุม จัดเก็บ และรักษาระวางแผนที่ ดัชนี ระวางแผนที่ และแผ่นพิมพ์ของสำนักงานที่ดินจังหวัดและสาขา ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการเขียน การเก็บและการใช้ระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู.ที.เอ็ม. พ.ศ. 2530 ลงวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2530 นำรูปแผนที่รังวัดใหม่ลงระวาง ตรวจสอบหลักฐานแผนที่ระวาง น.ส. 3 ก และการลงที่หมายระวาง น.ส. 3 ก

2.3.5 ฝ่ายรังวัด

มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาและดำเนินการรังวัดที่ดิน การพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ในที่ดิน การรังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง การรังวัดเพื่อการแผนที่อื่น ๆ ควบคุมดูแลรักษา ซ่อมแซมระวางแผนที่ หมุดหลักฐานแผนที่ หลักฐานในการรังวัดต่าง ๆ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการรังวัดทุกประเภท ตลอดจนดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน แบ่งงานออกเป็น 2 งาน คือ

(1) งานบริหารงานช่าง

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการพิจารณาปัญหางานรังวัดของสำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา และอำเภอ งานสารบรรณด้านการรังวัด จัดทำบัญชีนักรังวัด จัดให้เจ้าของที่ดินชี้ระวางแผนที่ รับเรื่องรังวัด ค้นหาหลักฐานแผนที่ จำลองแผนที่ต่าง ๆ ประกอบคำขอประมาณการค่าใช้จ่ายในการรังวัด จัดหาและเบิกจ่ายหมุดหลักเขต ออกหนังสือแจ้งเรื่องการรังวัดชี้แนวเขต จัดทำงบเดือน งบปี เกี่ยวกับงานในฝ่ายรังวัด ดูแล รักษา และควบคุมการเบิกจ่ายวัสดุ ครุภัณฑ์ช่าง จัดเก็บและบริการหลักฐานการรังวัด แผนที่ดัชนีร่าง ระวางแผนที่การออกโฉนด ระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ และหลักฐานการคำนวณ จัดเก็บข้อมูลการรังวัดและทำแผนที่ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

(2) งานรังวัด

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการรังวัดตามคำขอทุกประเภทรังวัดตามความต้องการของส่วนราชการและตามหนังสือศาล รังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง รังวัดเพื่อการแผนที่อื่น ๆ วางโครงการแผนที่เพื่อการรังวัด คำนวณค่าพิกัดฉาก ตรวจสอบและลงที่หมายรูป

แผนที่ ตรวจสอบเรื่องรังวัดเพื่อถอนเงินค่ามัดจำรังวัด เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขรูปแผนที่และ
เนื้อที่ จำลองรูปแผนที่ประกอบการรังวัด ตรวจสอบผลการรังวัดของสำนักงานช่างรังวัดเอกชน

2.4 อัตรากำลัง จำนวน 30 คน (ข้อมูลจากฝ่ายอำนวยการ สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
ณ 30 เมษายน 2554)

4.1 ข้าราชการ จำนวน 22 คน แยกเป็น

-เจ้าพนักงานที่ดินฯ	จำนวน	1	คน
-ฝ่ายอำนวยการ	จำนวน	7	คน
-กลุ่มงานวิชาการ	จำนวน	3	คน
-ฝ่ายทะเบียน	จำนวน	5	คน
-ฝ่ายควบคุม	จำนวน	1	คน
-ฝ่ายรังวัด	จำนวน	5	คน

4.2 ลูกจ้างประจำ จำนวน 3 คน แยกเป็น

-ฝ่ายอำนวยการ	จำนวน	1	คน
-ฝ่ายทะเบียน	จำนวน	1	คน
-ฝ่ายรังวัด	จำนวน	1	คน

4.3 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 5 คน แยกเป็น

-ฝ่ายอำนวยการ	จำนวน	1	คน
-ฝ่ายทะเบียน	จำนวน	2	คน
-ฝ่ายรังวัด	จำนวน	2	คน

2.5 ผลการดำเนินการออกโฉนดที่ดิน ของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ออกให้
ประชาชนไปแล้วจำนวน 26,305 แปลง (ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ณ 30
เมษายน 2554)

3. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน

3.1 ความเป็นมาของการออกโฉนดที่ดิน

สมัยกรุงสุโขทัย

งานที่ดินในประเทศไทย ปรากฏเริ่มแรกตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี ใน
รัชกาลของพ่อขุนรามคำแหง ซึ่งทรงดำเนิน รัฐประศาสตร์โนบายส่งเสริมเศรษฐกิจเกี่ยวกับการทำ

ประโยชน์ในที่ดิน เพื่อให้ได้พืชผลมาเป็นปัจจัยในการบริโภคและอุปโภคพอควรแก่ระดับการครองชีพในสมัยนั้น เมื่อราษฎรเข้าบุกเบิกหักร้างถางพงในที่ดินจนเพาะปลูกได้ผลได้ประโยชน์แล้วก็โปรดให้ที่ดินนั้น ๆ เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ออกแรงออกทุนไป ดังปรากฏในหลักฐานจารึกหลักที่ 1 ว่า "ฯลฯ สร้างป่าหมากป่าพลูทั่วเมืองทุกแห่ง ป่าพร้าวก็หลายในเมืองนี้ ป่าคาง (ขนุน) ก็หลายในเมืองนี้ หมากม่วงก็หลายในเมืองนี้ หมากขามก็หลายในเมืองนี้ใครสร้างได้ไว้แก่มัน ฯลฯ"

สมัยกรุงศรีอยุธยา

ได้จัดแบ่งองค์การบริหารออกเป็นรูปจตุสดมภ์ คือ เวียง วัง คลัง นา ประจำอยู่ส่วนกลาง การจัดเรื่องที่ดินขึ้นอยู่กับกรมนาในแผ่นดินสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) (พ.ศ. 1903) ตำแหน่งเสนาบดีกรมนามีชื่อเรียกว่า "ขุนเกษตรราชบดี"

ในแผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (พ.ศ. 1991) เรียกว่า "พระเกษตรราชบดี"

ในแผ่นดินพระเจ้าปราสาททอง (พ.ศ. 2175) เรียกว่า "เจ้าพระยาพลเทพเสนาบดีศรีไชยนพรัตน์เกษตรราชบดี อภัยพิริยะปารกรรมพาหุ" นามเจ้าพระยาพลเทพนี้ใช้อยู่จนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในสมัยนี้ มีกฎหมายลักษณะเบ็ดเสร็จซึ่งตราขึ้นใช้บังคับตั้งแต่แผ่นดินสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) บทที่ 35, 42 และ 43 เป็นแม่บทสำหรับดำเนินการ โดยกำหนดให้มีการจัดที่ดินซึ่งยังรกร้างเป็นทำเลเปล่าให้ราษฎร เข้ากันสร้างให้มีประโยชน์ขึ้น

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

สมัยรัชกาลที่ 1-2

งานที่ดินยังคงยึดหลักการตามกฎหมายลักษณะเบ็ดเสร็จ

สมัยรัชกาลที่ 4

มีการออกหนังสือสำหรับที่บ้าน เพื่อระงับข้อพิพาทการรุกล้ำเขตกัน

สมัยรัชกาลที่ 5

มีการประกาศขายฝากและจำนำที่ดิน ที่นา และมีการออกตราแดง ในเขตจังหวัดกรุงเก่า (พระนครศรีอยุธยาอ่างทอง ลพบุรีสุพรรณบุรี) เป็นหลักฐานแสดงว่ามีผู้ซื้อเป็นเจ้าของและใช้ในการเก็บภาษีที่นา

สมัยรัชกาลที่ 6

มีการออกหนังสือสำคัญชนิดต่างๆ เพิ่มขึ้นอีกหลายชนิด เช่น โฉนดสวน ใบตราจอง เพื่อประโยชน์ในการเก็บภาษีค่านา

ต่อมามีปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินสู่ศาลบ่อยขึ้น เพราะหนังสือสำคัญที่เจ้าหน้าที่ผู้เก็บภาษีออกให้แก่เจ้าของที่ดินยึดถือไว้นั้น ไม่อาจจะระงับข้อพิพาทโต้แย้งได้ เนื่องจาก

มีข้อความไม่กระจ่างว่าผู้ใดมีสิทธิอยู่ในที่ดินเพียงใดอย่างไร พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประสบถึงความเดือดร้อนของราษฎรในกรณีดังกล่าว จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวง เกษตรพาณิชย์การจัดดำเนินงานเรื่องสิทธิในที่ดินให้รัดกุมขึ้น

ต่อมากระทรวงเกษตรพาณิชย์การยกเลิกไป ได้สถาปนากระทรวงเกษตรราชการขึ้นใหม่ โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาเทเวศรวงศ์วิวัฒน์มาดำรงตำแหน่งเสนาบดี เมื่อวันที่ 2 กันยายน ร.ศ. 118 (พ.ศ. 2442) และโปรดเกล้าฯ ให้พระยาประชาชีพบริบาล(ฝั่ง ชูโต) เป็นข้าหลวงเกษตร ออกไปดำเนินการออกโฉนดที่ดิน โดยให้อยู่ในบังคับบัญชาของเทศาภิบาลมณฑลกรุงเก่า

ข้าหลวงเกษตรพร้อมด้วยเจ้าพนักงานกรมแผนที่ได้เริ่มออกเดินสำรวจเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน ร.ศ. 120 (พ.ศ. 2444) โดยโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ผู้ที่ถือโฉนดที่ดิน เป็นผู้มั่งกรมสิทธิในที่ดิน โฉนดที่ดินฉบับแรก เป็นของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ออกเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ร.ศ. 120 (พ.ศ. 2444) ที่ตำบลบ้านเป็ง อำเภอพระราชวัง จังหวัดกรุงเก่า (พระนครศรีอยุธยา) เนื้อที่ 89-1-52 ไร่

มีการออกโฉนดตราจอง เป็นหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินที่ได้ทำประโยชน์แล้ว ปัจจุบันยังคงมีอยู่ในเขตมณฑลพิษณุโลก คือ จังหวัดพิษณุโลก พิจิตร อุตรดิตถ์ และสุโขทัย

จัดตั้งหอทะเบียนที่ดินแห่งแรก คือหอทะเบียนมณฑลกรุงเก่า ที่สภาคารราชประยูร ในพระราชวังบางปะอิน เมื่อวันที่ ยี่สิบสาม เดือนหก รัตนโกสินทรศก 120 ซึ่งตรงกับวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2444) และหลังจากได้มีการจัดตั้งหอทะเบียนขึ้นแล้ว ก็ได้มีการสถาปนากกรมทะเบียนที่ดิน หรือกรมที่ดินปัจจุบันขึ้นในกระทรวงเกษตรราชการ เมื่อวันที่ สิบเจ็ด เดือนสิบเอ็ด รัตนโกสินทรศก 120 ซึ่งตรงกับวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2444 (การนับวันเดือนปีของปฏิทินก่อนปี พ.ศ. 2483 ให้นับวันที่ 13 เมษายน ของทุกปีเป็นวันขึ้นปีใหม่ ดังนั้นเดือนเมษายนจึงเป็นเดือนที่หนึ่งของปีปฏิทิน และเดือนมีนาคม จึงเป็นเดือนที่สิบสองของปีปฏิทิน จึงเห็นได้ว่าการจัดตั้งหอทะเบียนที่ดินนั้น ได้จัดตั้งขึ้นก่อนการจัดตั้งกรมที่ดิน)

มีการออกพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. 127 (พ.ศ. 2451) ซึ่งได้รวบรวมการดำเนินการเรื่องที่ดินแต่ดั้งเดิมหลายฉบับไว้เป็นฉบับเดียว และถือเป็นมูลฐานของกฎหมายเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินต่อมา และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดินอีกหลายฉบับ ฉบับสุดท้ายคือพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2479 ซึ่งได้วิวัฒนาการ จนเป็นประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ใช้บังคับเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินและหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินต่าง ๆ สืบมาจนถึงปัจจุบัน

3.2 คำว่า “ที่ดิน” ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และ “ที่ดิน” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 139 บัญญัติว่า "อสังหาริมทรัพย์หมายความว่า ที่ดินและทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น และหมายความรวมถึงทรัพย์สินอันเกี่ยวกับที่ดินหรือทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย"

ดังนั้น คำว่า “ที่ดิน” ตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงแตกต่างคำว่า “ที่ดิน” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะคำว่า “ที่ดิน” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมายถึง พื้นที่ดินทั่วไปเท่านั้น ส่วน “ที่ดิน” ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ยังหมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ ชายทะเลด้วย ซึ่งสาเหตุที่ประมวลกฎหมายที่ดินได้บัญญัติคลุมไปถึงพื้นดินซึ่งอยู่ใต้น้ำตื้น ๆ เช่น ที่ดินที่อยู่ในห้วย หนอง คลอง บึง ต่าง ๆ ส่วนที่ดินซึ่งอยู่ในลึกลับ เช่น แม่น้ำ ทะเล หรือมหาสมุทร ประมวลกฎหมายที่ดินมิได้ให้ความหมายไว้ สาเหตุ น่าจะเป็นที่ดินที่เป็นแม่น้ำ ทะเล และมหาสมุทร ไม่มีโอกาสที่จะตั้งเงินมาเป็นพื้นดินที่ประชาชน จะเข้าใช้ประโยชน์หรืออาจมีกรณีพิพาทเกิดขึ้น แต่ที่ดินเป็นห้วย หนอง คลอง บึง อาจกลายเป็นพื้นดินทั่วไปขึ้นมาได้ เมื่อตั้งเงินจนกลายเป็นพื้นดินแล้ว

3.3 ความหมาย “สิทธิในที่ดิน”

สิทธิในที่ดิน หมายถึง กรรมสิทธิ์หรือสิทธิในการครอบครองที่ดิน (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 1) การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินในระยะเริ่มแรก ก่อนประมวลกฎหมายที่ดินมีผลบังคับใช้นั้น หนังสือสำคัญที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าประชาชนมีสิทธิในที่ดิน มีมากมายหลายชนิด เช่น ตั๋วฎีกา ใบเหยียบย่ำ ตราจองหรือใบจองโฉนดที่ดิน ฯลฯ

ในปัจจุบัน หนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ หนังสือแสดงสิทธิครอบครองที่ดิน และหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

(1) หนังสือแสดงสิทธิครอบครองที่ดิน ได้แก่ หนังสือแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) ใบจอง ใบไต่สวน หนังสือรับรองการทำประโยชน์

(2) หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ได้แก่ โฉนดที่ดิน โฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง และ ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว”

การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินแต่ละประเภท มีรายละเอียดดังนี้

(1) **หนังสือแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1)** เป็นหนังสือที่แสดงว่าผู้ครอบครองที่ดินได้แจ้งการครอบครองที่ดินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย โดยจะถือเป็นเอกสารที่ผู้ครอบครองที่ดินทำขึ้นเพื่อยื่นต่อเจ้าพนักงาน เป็นการแสดงว่าตนมีที่ดินอยู่ในความครอบครอง ก่อนที่ประมวลกฎหมายที่ดินจะมีผลบังคับใช้ แต่ในการพิจารณาการครอบครองตามแบบแจ้งการ

ครอบครองที่ดินหรือ ส.ค. 1 จะต้องใช้พยานหลักฐานอื่นประกอบด้วย เช่น บุคคลในที่ดินข้างเคียง การแจ้งการครอบครองที่ดิน จะต้องแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่ภายใน 180 วัน นับจากวันที่พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดินประกาศบังคับใช้ ซึ่งได้เปิดรับแจ้งการครอบครองตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2497 จนถึงวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2498 (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 5 และราชกิจจานุเบกษา เล่ม 71 ตอนที่ 81 ลงวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2497)

(2) ใบจอง เป็นหนังสือแสดงว่ารัฐยอมให้ผู้มีชื่อในใบจองนั้นเข้าครอบครองที่ดินของรัฐเป็นการชั่วคราว แยกได้เป็น 2 กรณี คือ (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 30 และมาตรา 33)

1. การออกใบจองตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 30 พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบจองให้แก่ผู้ครอบครองที่ดิน ซึ่งคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติจัดที่ดินให้ และผู้นั้นได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดิน และทั้งได้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขที่คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติได้กำหนดโดยครบถ้วนแล้ว ตามระเบียบว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อประชาชน ข้อ 14

2. การออกใบจองตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 33 พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบจองให้แก่ราษฎรที่ขอจับจองที่ดินแปลงเล็กแปลงน้อย ซึ่งได้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขที่คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติได้กำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว ตามระเบียบว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อประชาชน ข้อ 22

ส่วนแบบของใบจองนั้น มีอยู่ 2 แบบ คือ

แบบแรก คือ “แบบ น.ส. 2” จะออกให้ในท้องที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้ประกาศยกเลิกอำนาจของหัวหน้าเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528

แบบที่ 2 คือ “แบบ น.ส. 2 ก.” จะออกในท้องที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศยกเลิกอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายที่ดินของหัวหน้าเขต นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528

การออกใบจองตามมาตรา 30 และ 31 จะเป็นใบจองแบบ น.ส. 2 หรือ น.ส.2 ก. จึงต้องพิจารณาตามลักษณะของท้องที่และหลักเกณฑ์ตามข้อ (1) และ (2)

(3) ใบไต่สวน เป็นหนังสือที่แสดงว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการไต่สวนเพื่อออกโฉนดที่ดิน ใบไต่สวนมีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า “น.ส. 5” ใบไต่สวนเป็นเอกสารบันทึกการให้ถ้อยคำของเจ้าของที่ดินหรือผู้แทนในการออกโฉนดที่ดิน (กฎกระทรวง ฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ข้อ 15 (2)) รายละเอียดที่ปรากฏในใบไต่สวน มีทะเบียนเกี่ยวกับใบไต่สวน หน้าระวาง เลขที่ดิน ที่ตั้งของที่ดิน

จำนวนเนื้อที่ เขตที่ดิน การได้มาซึ่งที่ดินรับรองจากพนักงานผู้ปกครองท้องที่และลงชื่อผู้ทำการสำรวจ ผู้สอบสวน และอื่น ๆ

(4) หนังสือรับรองการทำประโยชน์ เป็นหนังสือรับรองของพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงว่า ผู้ครอบครองที่ดินได้ทำประโยชน์ในที่ดินที่ตนครอบครองครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ของทางราชการแล้ว หนังสือรับรองการทำประโยชน์ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ น.ส.3 น.ส. 3 ก. และ น.ส. 3 ข. (กฎกระทรวง ฉบับที่ 43 พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ข้อ 4)

“น.ส. 3” จะออกให้ในท้องที่ที่กรมที่ดินยังไม่ได้จัดทำระวางรูปถ่ายทางอากาศทั้ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้ประกาศยกเลิกอำนาจของหัวหน้าเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528

“น.ส. 3 ก.” จะออกให้ในท้องที่ที่กรมที่ดินได้จัดทำระวางรูปถ่ายทางอากาศแล้ว

“น.ส. 3 ข.” จะออกให้ในท้องที่ที่กรมที่ดินยังไม่ได้จัดทำระวางรูปถ่ายทางอากาศ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศยกเลิกอำนาจของหัวหน้าเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528

(5) โฉนดที่ดิน เป็นหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน “โฉนดที่ดิน” หมายถึง หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งหมายรวมถึง โฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง และตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” โฉนดที่ดินมีหลายแบบด้วยกัน เฉพาะโฉนดที่ดินที่ออกตามประมวลกฎหมายที่ดิน มี 6 แบบ “น.ส. 4 ก.” “น.ส. 4 ข.” “น.ส. 4 ค.” “น.ส. 4 ง.” “น.ส. 4” และ “น.ส. 4 จ.” ส่วนหนังสือสำคัญที่ถือเสมือนโฉนดที่ดินมีอีก 3 แบบ คือ โฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง และตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว”

(6) โฉนดแผนที่ แรกเริ่มออกให้ตามพระบรมราชโองการให้โฉนดที่ดินมณฑลกรุงเก่า และมณฑลกรุงเทพฯ ร.ศ. 120 แต่ในปัจจุบัน โฉนดแผนที่ จะออกตามพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. 127 และพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2479

(7) โฉนดตราจอง ออกให้โดยพระราชบัญญัติออกโฉนดตราจอง พระราชบัญญัตินี้ ประกาศใช้เฉพาะในมณฑลพิษณุโลก เมื่อ ร.ศ. 124

(8) ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” ตราจอง มีหลายชนิด เช่น “ตราจองที่ข้าหลวงกรมนาออกให้ตามพระราชบัญญัติประเมินนา จุลศักราช 1236” ตราจองชนิดนี้มีอายุ 3 ปี “ตราจองที่ออกให้ตามประกาศบุคคลอง จุลศักราช 1239” เพื่อตอบแทนแก่ผู้ช่วยลงทุนหรือลงแรง

ในการขุดคลอง มีอายุ 5 ปี “ตราจองชั่วคราวที่ข้าหลวงเกษตรออกให้ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติออกตราจองชั่วคราว ร.ศ. 121” มีอายุ 3 ปี สามารถโอนให้แก่กันได้ตามกฎหมาย และ “ตราจองที่ออกตามมาตรา 8 (๗) แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2479” มีอายุ 3 ปี และโอนให้แก่กันได้ นอกจากตกทอดทางมรดก แต่หากได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้วก็มีสิทธิขอรับตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” จากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

3.4 ลักษณะของที่ดินที่ไม่สามารถออกโฉนดที่ดิน

ที่ดินที่สามารถออกโฉนดที่ดินได้ จะต้องไม่ใช่ที่ดินต่อไปนี้ (กฎกระทรวง ฉบับที่ 43 พ.ศ. 2537 ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ข้อ 14)

(1) ที่ดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่น ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ ที่ชายตลิ่ง “ทางน้ำ” หมายถึง ทางน้ำที่ใช้สัญจรร่วมกัน

“ทางหลวง” หมายถึง ถนนหรือเส้นทางซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจร สาธารณะทางบก ไม่ว่าจะระดับพื้นดิน ใต้ หรือเหนือพื้นดิน

“ทะเลสาบ” หมายถึง ห้วงน้ำใหญ่ คล้ายบึง แต่โตกว่า

“ที่ชายตลิ่ง” หมายถึง ที่ดินตามริมแม่น้ำ ลำคลองหรือชายทะเล

(2) ที่เขา ที่ภูเขา และพื้นที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามตามมาตรา 9(2) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ไม่รวมถึงที่ดินซึ่งผู้ครอบครองมีสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดิน

“ที่เขา” หมายถึง พื้นดิน ซึ่งเป็นเนินสูง สูงกว่าระดับพื้นดินทั่วไปมาก มีลักษณะเช่นเดียวกับภูเขา เพียงแต่สภาพของพื้นที่เป็นดินหรือดินปนหินจนไม่สามารถใช้ปลูกพืชได้

“ที่ภูเขา” หมายถึง พื้นที่ซึ่งเป็นเนินสูง เป็นภูเขา สภาพของพื้นที่ประกอบด้วยกรวดหินเป็นส่วนใหญ่ มีส่วนที่เป็นดินปนอยู่เล็กน้อย หรือไม่มีดินปนอยู่เลย

“ที่เขาและที่ภูเขา” รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 27 มีนาคม 2499 ให้เป็นเขตหวงห้าม มิให้บุคคลทำด้วยประการใดให้เป็นการทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวด หรือที่ราบ และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2497) ห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดินในบริเวณที่เขาและที่ภูเขา

(3) ที่เกาะ แต่ไม่รวมถึงที่ดินของผู้ซึ่งมีหลักฐานแจ้งการครอบครองที่ดิน มีใบจอง ใบเหยียบย่ำ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ โฉนดตราจอง ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” หรือเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ หรือที่ดินที่คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติได้อนุมัติให้จัดแก่ประชาชน หรือที่ดินซึ่งได้มีการจัดหาผลประโยชน์ตามมาตรา 10 และมาตรา 11 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติได้อนุมัติแล้ว

(4) ที่สงวนหวงห้ามอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 มาตรา 10) ที่สงวนและพัฒนาที่ดินเพื่อจัดให้แก่ประชาชน ที่สงวน เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 20 (3) และ (4) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2526 หรือกฎหมายอื่น)

(5) ที่ดินที่คณะรัฐมนตรีสงวนไว้เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

3.5 การออกโฉนดที่ดิน

หลักเกณฑ์การออกโฉนดที่ดิน นอกจากจะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าที่ดินที่ผู้ขออกโฉนดสามารถออกโฉนดได้หรือไม่ เช่น ไม่ใช่ที่สาธารณะ ที่ภูเขา ฯลฯ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว การออกโฉนดยังมีหลักเกณฑ์สามารถจำแนกได้ 2 แบบ คือ (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 มาตรา 58 ทวิ มาตรา 58 ตริ มาตรา 59 และมาตรา 59 ทวิ)

(1) การออกโฉนดที่ดินโดยการเดินสำรวจ ทำได้โดยอาศัยประมวลกฎหมายที่ดิน 2 กรณี

- การออกโฉนดที่ดินโดยการเดินสำรวจทั้งตำบล ตามมาตรา 58 และ 58 ทวิ
- การออกโฉนดที่ดินโดยการเปลี่ยนหนังสือรับรองการทำประโยชน์เป็นโฉนดที่ดิน ตามมาตรา 58 ตริ

(2) การออกโฉนดที่ดินเป็นการเฉพาะราย ทำได้โดยอาศัยประมวลกฎหมายที่ดิน 2 กรณี

- การออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองที่ดินที่ได้แจ้งการครอบครองที่ดิน ตามมาตรา 59
- การออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองที่ดินที่ไม่ได้แจ้งการครอบครองที่ดิน ตามมาตรา 59 ทวิ

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แบบที่ 1 การออกโฉนดที่ดินโดยการเดินสำรวจ

(1) การออกโฉนดที่ดินโดยการเดินสำรวจทั้งตำบล ตามมาตรา 58 และ 58 ทวิ

ในการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะเป็นการประกาศเรื่องทำการสำรวจรังวัดทำแผนที่เพื่อออกโฉนดที่ดิน และประกาศเรื่องการเดินสำรวจพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ แต่การดำเนินการสำรวจออกโฉนดที่ดินอาจทำในท้องที่หนึ่ง และการเดินสอบสวนการทำประโยชน์อาจทำอีกพื้นที่ก็ได้ ทั้งนี้

ยอมขึ้นอยู่กับงบประมาณและกำลังของเจ้าหน้าที่ “เขตสำรวจ” ที่รัฐมนตรีประกาศนี้ ไม่รวมถึงท้องที่ที่ทางราชการได้จำแนกไว้เป็น “เขตป่าไม้ถาวร” แม้ว่าในประกาศของรัฐมนตรีนั้นบังเอิญรวมเอาเขตป่าไม้ถาวรเข้าไว้ด้วยก็ตาม เนื่องจากเขตป่าไม้ถาวร ถือเป็นเขตที่จะทำการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้แก่ผู้ใดไม่ได้ ไม่ว่าจะมิให้ผู้บุกรุกเข้าครอบครองทำประโยชน์ในเขตป่าไม้ถาวรอยู่ขณะนั้นก็ตาม (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 วรรค 1) ประกาศของรัฐมนตรีนี้เป็นประกาศกำหนดเขตกว้าง ๆ กลุ่มพื้นที่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดจึงต้องประกาศกำหนดท้องที่ที่จะเดินสำรวจจริงวัดให้แน่นอนอีกชั้นหนึ่ง โดยปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานที่ดิน ที่ว่าการอำเภอ กิ่งอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ก่อนวันเริ่มต้นทำการสำรวจไม่น้อยกว่า 30 วัน เมื่อครบกำหนดประกาศ พนักงานเจ้าหน้าที่ ก็จะออกโฉนดให้แก่ผู้ขอ (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 วรรค 2) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้กำหนดท้องที่และวันเริ่มต้นทำการสำรวจ เจ้าพนักงานที่ดินท้องที่ที่จะต้องประกาศให้เจ้าของที่ดินผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ และไม่ได้แจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) ไปแจ้งความประสงค์จะได้สิทธิในที่ดินภายใน 30 วัน หากไม่มาแจ้งการครอบครองที่ดิน เจ้าของที่ดินก็จะต้องมาหรือส่งตัวแทนมาเพื่อนำพนักงานเจ้าหน้าที่สำรวจจริงวัดที่ดินของตนตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ ก็ยังถือว่าเจ้าของที่ดินดังกล่าวประสงค์จะได้สิทธิในที่ดินนั้นอยู่ (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 27 ตรี)

บุคคลที่อยู่ในเกณฑ์ได้รับโฉนดที่ดิน (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 ทวิ วรรค 2)

- ผู้ที่มี ส.ค. 1 ใบจอง ใบเหยียบย่ำ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ โฉนดตราจอง ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว”
- ผู้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ
- ผู้ที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ โดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ไม่ได้แจ้งการครอบครองที่ดิน ภายในเวลาที่กำหนด
- ผู้ที่ยื่นขอผ่อนผันแจ้งการครอบครองที่ดิน
- ผู้ที่ได้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินจนถึงวันที่ทำการสำรวจจริงวัด
- ผู้ที่ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินต่อจากผู้ครอบครองที่ดินคนเดิม โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกโฉนดที่ดินให้บุคคลข้างต้นได้ไม่เกิน 50 ไร่ ถ้าเกินกว่านี้ จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นการเฉพาะราย ตามระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ นอกจากนี้โฉนดที่ได้รับจะเป็นโฉนดที่ห้ามโอนภายในกำหนด 10 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับโฉนด ยกเว้นการได้มาโดยการตกทอดทางมรดก การโอนให้แก่ทบวงการเมือง องค์การของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ ฯลฯ และที่สำคัญที่ดินที่จะได้รับโฉนดนั้น จะต้องเป็นที่ดินที่ไม่อยู่ในข่ายของการบังคับ

คดี (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 ทวิ วรรค 4 - 6) ก่อนที่จะมอบโฉนดที่ดินให้กับเจ้าของที่ดิน ให้เจ้าพนักงานที่ดินประกาศการแจกโฉนดที่ดินให้ทราบมีกำหนด 30 วัน โดยประกาศไว้ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสาขา ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่บ้านกำนัน บริเวณที่ดิน แห่งละ 1 ฉบับ ในเขตเทศบาลให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเทศบาล 1 ฉบับ ในกรณีที่มีผู้โต้แย้งคัดค้าน ให้ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอสอบสวนเปรียบเทียบ ถ้าตกลงกันได้ก็ดำเนินการไปตามที่ตกลง ถ้าตกลงกันไม่ได้ก็ให้สั่งว่าจะออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้ใคร และฝ่ายที่ไม่พอใจก็ให้ไปฟ้องร้องต่อศาลภายใน 60 วัน ตามมาตรา 60

(2) การออกโฉนดที่ดินโดยการเปลี่ยนหนังสือรับรองการทำประโยชน์เป็นโฉนดที่ดิน ตามมาตรา 58 ตริ

การออกโฉนดที่ดิน โดยการเปลี่ยนหนังสือรับรองการทำประโยชน์เป็น โฉนดที่ดิน ตามมาตรา 58 ตริ นี้เป็นหลักการที่บัญญัติขึ้นใหม่ โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528 เนื่องจากทางราชการพิจารณาเห็นว่าทางราชการได้ออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ชนิดถ่ายรูปแบบทางอากาศ (น.ส. 3 ก.) ไปเป็นจำนวนมากแล้วประกอบกับการออก น.ส. 3 ก. มีวิธีการที่รัดกุมเชื่อถือได้ สภาพต่าง ๆ ตลอดจนรายละเอียดที่ได้จากการออก น.ส. 3 ก. ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ดังนั้นมาตรานี้จึงกำหนดวิธีการออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่เคຍออก น.ส. 3 ก. ให้แก่เจ้าของที่ดินไว้ครั้งหนึ่งแล้วนั้น เพื่อให้เป็นวิธีการออกโฉนดที่ดินอีกแบบหนึ่งต่างจากวิธีทั่ว ๆ ไปตามมาตรา 58 (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 ตริ วรรค 1) เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่มี น.ส. 3 ก. แล้วในท้องที่ใดรัฐมนตรีจะต้องประกาศท้องที่ที่จะดำเนินการออกโฉนดที่ดิน และกำหนดวันเริ่มดำเนินการออกโฉนดที่ดินในหนังสือราชกิจจานุเบกษาในประชาชนรู้ทั่วกัน ทั้งนี้โดยประกาศล่วงหน้าให้ทราบล่วงหน้าก่อนวันเริ่มดำเนินการออกโฉนดที่ดินไม่น้อยกว่า 30 วัน หากประกาศน้อยกว่า 30 วัน จะมีผลทำให้ไม่สามารถระงับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามวรรค 3 ได้อย่างไรก็ตาม ระวังรูปถ่ายทางอากาศที่ใช้ในการออก น.ส. 3 ก. นั้น บางท้องที่มีความผิดพลาดอยู่บ้าง เนื่องจากสภาพของพื้นที่บางแห่งเป็นภูเขาหรือหุบเหว รูปถ่ายที่ได้จากการถ่ายโดยเครื่องบินไม่สามารถให้รายละเอียดความสูงของภูเขาหรือความลึกของเหวได้แน่นอน จึงทำให้การคำนวณเนื้อที่ดินผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้บ้าง ส่วนท้องที่ซึ่งเป็นที่ราบโอกาสที่ระวังรูปถ่ายทางอากาศจะผิดพลาดเกิดขึ้นได้น้อย ดังนั้นในการทำแผนที่เพื่อออกโฉนดที่ดิน จึงกำหนด วิธีการไว้ 2 กรณี คือ (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 ตริ วรรค 2)

- ทำแผนที่เพื่อออกโฉนดที่ดิน โดยไม่ต้องทำการสำรวจจริงวัด แต่ใช้วิธีนำหลักฐานเกี่ยวกับระวังรูปถ่ายทางอากาศที่ใช้ในการออก น.ส. 3 ก. มาใช้ออกโฉนดได้ทันที หากไม่มี

ข้อผิดพลาด แต่หากมีข้อผิดพลาดให้ใช้วิชาการแผนที่แก้ไขจุดที่ผิดพลาดให้ถูกต้องแล้วออกโฉนดที่ดินไปได้

- ทำแผนที่เพื่อออกโฉนดที่ดินโดยทำการสำรวจรังวัดใหม่ กล่าวคือกรณี que เห็นว่า ระวังรูปถ่ายทางอากาศซึ่งออก น.ส. 3 ก. ไว้เดิมบกพร่องผิดพลาดมาก พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการสำรวจรังวัดภาคพื้นดินตามวิธีการของมาตรา 58 ใหม่ทั้งหมดโดยไม่คำนึงถึงระวังรูปถ่ายทางอากาศหรือ น.ส. 3 ก. ที่ได้ออกไว้แล้ว ในระหว่างดำเนินการออกโฉนดที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นการออกโฉนดโดยยึดระวังรูปถ่ายทางอากาศเป็นหลักหรือโดยการสำรวจรังวัดใหม่ก็ตาม มีความจำเป็นต้องห้ามเจ้าของที่ดินมิให้ทำนิติกรรมในที่ดินนั้นเฉพาะนิติกรรมประเภทที่ต้องมีการรังวัดที่ดินนั้น เช่นการขายที่ดินบางส่วน แยกแยกที่ดินออกเป็นหลายแปลง แต่นิติกรรมประเภทที่ไม่ต้องรังวัดที่ดิน เช่น ขายทิ้งแปลง เช่า เช่าซื้อ ขายฝาก จำนอง คงทำได้ตามปกติ เหตุที่ห้ามมิให้ทำนิติกรรมประเภทที่ต้องรังวัดที่ดิน เพราะจะมีการรังวัดซ้ำซ้อนกันหลายครั้งหลายประเภทอาจทำให้เกิดความแตกต่างหรือสับสนได้ แต่ทั้งนี้หากเป็นกรณีที่เป็นจริง ๆ เจ้าพนักงานที่ดินซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่ จะพิจารณาอนุญาตเป็นราย ๆ ไป ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติเป็นผู้กำหนด (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 ตรี วรรค 3) อันได้แก่ ระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2529) ซึ่งกำหนดว่า “นับตั้งแต่วันที่เริ่มดำเนินการออกโฉนดที่ดินตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามความในมาตรา 58 ตรี วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เจ้าพนักงานที่ดินจะอนุญาตให้มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการรังวัดที่ดิน มีหนังสือรับรองทำประโยชน์โดยใช้ระวังรูปถ่ายทางอากาศในท้องที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศกำหนด เฉพาะในกรณีจำเป็น” ดังต่อไปนี้

- 1) เมื่อเป็นที่ดินที่ถูกเวนคืนบางส่วนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
- 2) เมื่อเป็นที่ดินที่ผู้มีสิทธิในที่ดินประสงค์จะแบ่งแยกเพื่อโอนแก่ทบวงการเมือง รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติ องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ โดยการขาย แลกเปลี่ยน หรือให้
- 3) เมื่อเป็นที่ดินที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้แบ่งแยก
- 4) เมื่อเป็นที่ดินที่ผู้มีสิทธิในที่ดินได้พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานที่ดินว่า มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่ต้องแบ่งแยกและหากรอไว้จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้มีสิทธิในที่ดินนั้นหรือผู้รับโอนกำหนดเวลาที่ห้ามทำนิติกรรมจะเริ่มตั้งแต่วันที่กำหนดเริ่มดำเนินการออกโฉนด ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดและประกาศไว้ ทั้งนี้โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะได้ มีการเริ่มดำเนินการออกโฉนดอย่างจริงจังหรือไม่ การที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่ที่จะออกโฉนดแล้ว แต่ยังไม่ถึงวันที่กำหนดว่าจะทำการดำเนินการออกโฉนดที่ดิน

ระยเวลาดังกล่าว ไม่ห้ามทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งสิ้น ระยเวลาห้ามทำนิติกรรมนี้จะหมดสิ้นลงเมื่อทางราชการได้ออกโฉนดสำหรับที่ดินแปลงนั้นเสร็จสิ้นแล้ว ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการออกโฉนดที่ดินคือจะลงชื่อผู้ใดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ที่ดินในที่ดินที่ออกโฉนดใหม่ เพราะที่ดินนั้นอาจมีการรับมรดก แ่งการครอบครองโอนขายโดยมอสิทธิครอบครองให้แก่กัน ทำให้ผู้มีชื่อใน น.ส. 3 ก. ไม่ใช่เจ้าของอันแท้จริง เพื่อป้องกันความยุ่งยากดังกล่าวกฎหมายจึงกำหนดให้ออกโฉนดให้แก่ผู้มีชื่อใน น.ส. 3 ก. ส่วนความจริงผู้ใดจะมีสิทธิคิกว่านั้นเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการต่อไป (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 ตรี วรรค 4) เมื่อการจัดทำโฉนดที่ดินแปลงใดพร้อมที่จะแจกแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินประกาศแจกโฉนดที่ดินแปลงนั้นแก่ผู้มีสิทธิ และเมื่อถึงวันกำหนดแจกโฉนดที่ดินดังกล่าวให้ถือว่าหนังสือรับรองการทำประโยชน์ชนิดรูปถ่ายทางอากาศ (น.ส. 3 ก.) สำหรับที่ดินแปลงนั้นได้ถูกยกเลิกอย่างไรก็ตามจะต้องส่งหนังสือรับรองการทำประโยชน์ชนิดรูปถ่ายทางอากาศ (น.ส. 3 ก.) ที่ยกเลิกนั้นคืนแก่เจ้าพนักงานที่ดิน เว้นแต่กรณีสูญหาย (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 58 ตรี วรรค 5)

แบบที่ 2 การออกโฉนดที่ดินเป็นการเฉพาะราย

การออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์เฉพาะราย คือ การที่ผู้มีสิทธิในที่ดินมาขอให้ทางการออกโฉนดที่ดินให้เป็นราย ๆ ไป การออกโฉนดที่ดินเฉพาะรายอาจแบ่งออกได้เป็น 2 กรณี คือ

(1) การออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองที่ดินที่ได้แจ้งการครอบครองที่ดิน ตามมาตรา 59

ผู้ที่ขอกออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามมาตรา 59 จะต้องเป็นผู้ที่มีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ก. 1) ใบจอง ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง มาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นเป็นการสมควรก็ออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้แล้วแต่กรณี กล่าวคือ ถ้าที่นั้นอยู่ในบริเวณที่สร้างระวางแผนที่เพื่อการออกโฉนดที่ดินไว้แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดินให้ไม่ได้ เว้นแต่อธิบดีจะเห็นเป็นการสมควรให้ออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปพลางก่อน แต่ถ้าเป็นที่ดินที่ยังไม่มีระวางแผนที่ดังกล่าวแล้วก็ต้องออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปให้ การออกโฉนดที่ดินเฉพาะรายนี้ ในทางปฏิบัติของกรมที่ดิน ยังมีการเรียกชื่อต่าง ๆ เช่น “การออกโฉนดตกค้าง” คือ ที่ดินที่เจ้าของมิได้ดำเนินการให้มีการออกโฉนดพร้อมผู้อื่นซึ่งอยู่ใกล้เคียง หรือ “การออกโฉนดแบบท้องถิ่น” คือการที่เจ้าของที่ดินหลาย ๆ แปลงซึ่งยังไม่ได้ออกโฉนด ได้รวมตัวกันขอให้ทางราชการออกโฉนดให้ (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 59 วรรคแรก) ผู้ที่ครอบครองและทำประโยชน์ต่อจากผู้มีสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายใน

วรรคแรก เช่น ผู้ซื้อ ผู้รับซื้อฝาก ผู้รับให้ ย่อมมีสิทธิมาออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์เช่นเดียวกัน แต่ผู้ครอบครองค่อนั้นจะต้องได้รับโอนสิทธิครอบครองมาโดยชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 4 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 59 วรรค 2) หากผู้ครอบครองปรปักษ์มาขอจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ แต่ได้กรรมสิทธิ์มาไม่ตรงตามโฉนดที่ดิน เช่น เนื้อที่ไม่ตรงตามโฉนด ได้กรรมสิทธิ์มาจากที่ดินมากกว่าหนึ่งโฉนดหรือไม่ครอบทั้งโฉนด เจ้าพนักงานที่ดินจะออกโฉนดที่ดินใหม่ให้ ตามวิธีการออกโฉนดที่ดินกรณีพิเศษ กฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2497)

(2) การออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองที่ดินที่ไม่ได้แจ้งการครอบครองที่ดิน ตามมาตรา 59 ทวิ

ผู้มีสิทธิขอให้ทางการออกโฉนดที่ดินเป็นการเฉพาะรายตามมาตรา 59 ทวิ จะต้องเป็นบุคคลที่ปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งมีการผ่อนผันให้แล้วตามมาตรา 58 ดังที่กล่าวมา และครอบครองที่ดินโดยไม่เคยมีประกาศเพื่อออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์มาแล้ว กล่าวคือ (ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 59 ทวิ วรรคแรก)

- 1) เป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต้องครอบครองอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับ (ก่อนวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2497)
- 2) ต้องไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน
- 3) ต้องไม่ได้แจ้งการครอบครองที่ดินตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497
- 4) ต้องมิใช่ผู้ซึ่งมิได้ปฏิบัติตามมาตรา 27 ทรี (ผู้ที่มีได้แจ้งการครอบครองที่ดินต่อ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอภายใน 30 วัน นับแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด ประกาศกำหนดท้องที่ที่จะเดินสำรวจเพื่อออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ตามมาตรา 58 ดังกล่าวมาแล้ว รวมทั้งมิได้นำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจรังวัดที่ดินของตนตามวันเวลาที่เจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดด้วย)

นอกจากนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกโฉนดที่ดินให้แก่บุคคลข้างต้นได้ (บุคคลตามมาตรา 59 ทวิ วรรคแรก) หากมีความจำเป็นในกรณีดังต่อไปนี้ (ระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2532)

- 1) กรณีแรก ที่ดินถูกเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
- 2) กรณีที่ 2 ผู้ครอบครองที่ดินจะโอนที่ดินให้ทบวงการเมือง องค์การของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ

3) กรณีที่ 3 มีความจำเป็นอย่างอื่นที่ได้รับการอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกโฉนดที่ดินให้บุคคลข้างต้นได้ไม่เกิน 50 ไร่ ถ้าเกินกว่านี้ จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นการเฉพาะราย ตามระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ

3.6 หลักฐานประกอบการขออนุญาตที่ดิน

- บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน ทะเบียนสมรส หลักฐานการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล (ถ้ามี)
- แบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1)
- ใบรับแจ้งความประสงค์จะได้สิทธิในที่ดิน
- ใบจองหรือใบเหยียบย่ำ หรือตราจอง
- หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3, น.ส.3 ก., น.ส.3 ข) หรือใบสำคัญแสดงการนำที่ดินขึ้นทะเบียน (แบบหมายเลข 3)
- ใบไต่สวนหรือใบนำ
- หนังสือแสดงการทำประโยชน์ ในกรณีที่ได้รับการจัดที่ดินในนิคมสร้างตนเอง หรือสหกรณ์นิคม (น.ค.3 หรือ กสน.5)
- หลักฐานการเสียดำเนินที่ดิน หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

3.7 ขั้นตอนการออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย

1. รับบัตรคิวจากประชาสัมพันธ์
2. ชี้ระวางแผนที่
3. รับคำขอ สอบสวน ชำระเงินค่าธรรมเนียม
4. ฝ่ายรังวัดดำเนินการ นัดทำการรังวัด กำหนดตัวช่วงรังวัด
5. คำนวณรายชื่อเจ้าของที่ดินข้างเคียง และพิมพ์หมายข้างเคียง
6. รับหมายแจ้งเจ้าของที่ดินข้างเคียง วางเงินมัดจำรังวัดรับหลักเขตที่ดิน
7. ช่างรังวัดออกไปทำการรังวัด พิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ที่ดิน
8. คำนวณเนื้อที่ และเขียนรูปแผนที่โฉนดที่ดิน
9. เจ้าพนักงานที่ดินประกาศการแจกโฉนดที่ดิน 30 วัน
10. ประกาศแจกที่ดินให้ปิดในที่เปิดเผย ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ สำนักงานเขต หรือที่ว่าการอำเภอ หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอท้องที่ ที่ทำการแขวงหรือที่ทำการกำนันท้องที่และในบริเวณที่ดินนั้นแห่งละหนึ่งฉบับ ในเขตเทศบาลให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเทศบาลอีกหนึ่งฉบับ
11. เสนอเรื่องขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีขออนุญาตที่ดินโดยมิได้แจ้งการครอบครองหรือกรณีเนื้อที่เกิน 50 ไร่ ตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

12. ส่งเรื่องให้คณะกรรมการตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 43 ตรวจสอบกรณีที่ดินอยู่ในเขตป่าไม้
13. ประสานงานกับ ส.ป.ก.หรือผู้ประกอบการนิคมฯ กรณีที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินฯ นิคมสร้างตนเอง หรือสหกรณ์นิคม
14. เสนอเจ้าพนักงานที่ดินลงนามออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ขอและแจ้งเจ้าของที่ดินมารับโฉนดที่ดิน
15. แจกโฉนดที่ดินให้ผู้ขอ

3.8 ประโยชน์ของโฉนดที่ดินมีดังนี้

- 1) ทำให้ผู้ถือครองที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินยึดถือไว้เป็นหลักฐาน
- 2) ทำให้เกิดความมั่นคงในหลักกรรมสิทธิ์แก่ผู้เป็นเจ้าของที่ดิน
- 3) ใช้เป็นหลักฐานในการพิสูจน์สิทธิในที่ดินของตนทั้งต่อรัฐและในระหว่างเอกชนด้วยกัน
- 4) ทำให้รู้ตำแหน่งแหล่งที่ตั้ง ตลอดจนขอบเขต และจำนวนเนื้อที่ของที่ดินแต่ละแปลงได้ถูกต้อง
- 5) ทำให้สามารถป้องกันการบุกรุกขยายเขตครอบครองเข้าไปในที่ดินของรัฐ ซึ่งเป็นที่รกร้างว่างเปล่า ที่สงวนหวงห้าม ที่สาธารณประโยชน์ และที่ดินที่ทางราชการได้กันไว้เป็นเขตป่าไม้
- 6) ทำให้สามารถระงับการทะเลาะวิวาท การโต้แย้ง หรือแย่งสิทธิในที่ดิน หรือการรุกรานแนวเขตที่ดินซึ่งกันและกัน
- 7) ทำให้ปัจจัยพื้นฐานในการผลิตทางเศรษฐกิจ มีความมั่นคง และมีผลเป็นการลดต้นทุนการผลิตด้วย
- 8) ทำให้เกิดความรัก และหวงแหนที่ดินของตนมีแรงจูงใจที่จะปรับปรุงและพัฒนาที่ดินของตนให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 9) ใช้เป็นหลักฐานแสดงทุนทรัพย์หรือหลักประกันในการขอสินเชื่อและกู้ยืมเงินเพื่อนำมาใช้เป็นทุนในการเพิ่มกำลังการผลิตและรายได้เพื่อยกฐานะความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น
- 10) ใช้เป็นหลักทรัพย์ในการค้ำประกันบุคคลเข้าทำงาน ประกันตัวผู้ต้องหา หรือจำเลยต่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล ฯลฯ

11) การตรวจสอบหลักฐานสำหรับที่ดินสำหรับที่ดินที่เป็นโฉนดกระทำได้ โดยสะดวกรวดเร็ว เป็นประโยชน์แก่บุคคลที่ประสงค์จะจำหน่าย จ่าย โอน เนื่องจากการโอนที่ดินที่มีโฉนดที่ดินไม่ต้องประกาศ เว้นแต่มรดก

3.9 การทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน หรือมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์

1) การทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน เช่น การนำที่ดินไปซื้อขาย ยกให้ แลกเปลี่ยน จำนอง ขายฝาก ฯลฯ จะต้องนำไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดิน ที่ที่ดินตั้งอยู่

2) การทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3, น.ส.3 ก. น.ส.3 ข.) จะต้องนำไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินอำเภอที่ที่ดินตั้งอยู่ การทำนิติกรรมนั้น จึงจะมีผลตามกฎหมาย เว้นแต่ได้ยกเลิกอำนาจอำเภอเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม จะต้องไปจดทะเบียน ณ สำนักงานที่ดินที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่

3.10 คำเตือน

เอกสารสำคัญทั้งหมดนี้แม้จะแสดงถึงการเป็นผู้มีสิทธิดีกว่าบุคคลอื่นแล้วก็ตาม ถ้าหากท่านปล่อยที่ดินให้เป็นที่รกร้างว่างเปล่า ไม่ทำประโยชน์ในที่ดิน กล่าวคือ ถ้าเป็นที่ดินมีโฉนดที่ดินปล่อยทิ้งไว้นานเกิน 10 ปี และที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ปล่อยทิ้งไว้นานเกิน 5 ปี ติดต่อกันที่ดินดังกล่าวจะตกเป็นของรัฐตามกฎหมาย หรือถ้าหากปล่อยให้บุคคลอื่นเข้าครอบครองโดยสงบเปิดเผย โดยมีเจตนาเอาเป็นเจ้าของ โดยท่านไม่เข้าขัดขวาง สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดินเป็นเวลา 10 ปีติดต่อกัน บุคคลที่ครอบครองนั้นก็จะมีสิทธิไปดำเนินคดีทางศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น โดยการครอบครองได้ และที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3, น.ส.3 ก., น.ส.3 ข.) ใช้เวลาแย่งการครอบครองเพียง 1 ปีเท่านั้น ท่านก็จะเสียสิทธิ ดังนั้น เมื่อที่ดินของท่านมีเอกสารสำคัญ ดังกล่าวอยู่แล้ว ก็ควรทำประโยชน์และดูแลรักษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ที่ดินก็จะเป็นของท่าน และเป็นมรดกที่มีค่าให้แก่ทายาทของท่านต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดุสิต บริสุทธิ์ศรี (2535) ได้ศึกษาเรื่องโครงการพัฒนากรรมที่ดินและเร่งรัดออกโฉนดที่ดิน : ผล ปัญหา และอุปสรรค ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นการศึกษาถึงผลกระทบของการดำเนินโครงการพัฒนากรรมที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศที่มีต่อเกษตรกรเจ้าของที่ดินในด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงในการถือครอง และปัญหา

อุปสรรคในการดำเนินโครงการฯทางด้านเศรษฐกิจ พบว่าเป็นแนวโน้มที่จะพัฒนาที่ดินของเกษตรกรให้สูงขึ้นได้ ในอนาคตเพราะสามารถนำไปค้าประกันเงินกู้จากสถาบันการเงินได้ สะดวกขึ้น ทางด้านความมั่นคงในการถือครอง พบว่ากรณีพิพาทในที่ดินลดลงอย่างเห็นได้ชัด และเกษตรกรมีความกระตือรือร้นในการรับโฉนดที่ดินและทราบถึงคุณค่าของโฉนดที่ดิน สำหรับปัญหาและอุปสรรคจะเกิดจากด้านเทคนิคบางประการ เป็นเหตุให้เกิดความล่าช้า และรายละเอียดในเนื้อที่โฉนดที่ดินที่แตกต่างไปจากเดิม

อารุณ วงศ์แก้ว (2546) ได้ศึกษาถึงปัญหาการออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ศึกษากรณี ในเขตป่าไม้และเขตปฏิรูปที่ดิน ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมีดังนี้

1. การนำ ส.ค.1 มาขอออกโฉนดที่ดิน สภาพปัญหาคือเนื้อที่จะได้มากกว่าเดิม ไม่ว่าจะข้างเคียงจะระบุว่าติดที่ป่า หรือที่รกร้างว่างเปล่าก็ตาม หากพิสูจน์ได้ว่า หลักฐานการครอบครองไม่ยื่นต้นหรือถาวรวัตถุอื่นใด ยืนยันถึงการทำประโยชน์จริงก็ควรจะให้สิทธิแก่ผู้ครอบครองนำมาออกโฉนดได้ แต่หากผลพิสูจน์สอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานดังกล่าวข้างต้น ถือว่าผู้ครอบครองแจ้งเท็จไว้

2. กรณีการครอบครองและทำประโยชน์ที่ดินมาก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ แต่มิได้แจ้งการครอบครองตามหลักเกณฑ์ของการออกโฉนดที่ดิน โดยไม่มีหลักฐานการแจ้งการครอบครอง ตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ก็ควรจะให้สิทธิแก่ผู้ที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์จริง ไม่ว่าจะยื่นหรือไม่ยื่นต้น อาคารบ้านเรือน หรือถาวรวัตถุอื่นใดที่ปรากฏให้เห็นอยู่

3. ปัญหาข้อกฎหมาย คือข้อกำหนดตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 43 พ.ศ.2537 ข้อ 10(3) ว่า ถ้าปรากฏว่าที่ดินตั้งอยู่ในตำบลที่มีป่าสงวนแห่งชาติ และกรมป่าไม้หรือกรมพัฒนาที่ดิน จึงไม่ได้ยึดเขตป่าสงวนแห่งชาติ ฯลฯ ลงในระวางรูปถ่ายทางอากาศ หรือกรณียึดเขตป่าแล้ว แต่ที่ดินที่ขอออกโฉนดที่ดินมีอาณาเขตติดต่อกับเกี่ยว หรืออยู่ในเขตป่า ให้ผู้ว่าแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันออกไปตรวจพิสูจน์ที่ดิน

4. การออกโฉนดที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินทั้งอำเภอ ตามมาตรา 59 มาตรา 58 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2497 ให้ถือว่าผู้ที่ได้ครอบครองที่ดินมาก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ มิได้แจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) มีเจตนาสละสิทธิการครอบครองและให้ที่ดินเป็นของรัฐ และรัฐสามารถนำที่ดินดังกล่าวไปจัดให้แก่ราษฎรผู้ยากจนได้ ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2532 มาตรา 36 ทวิ ประเด็นดังกล่าวมีผลกระทบต่อราษฎรที่ซึ่งได้ครอบครองที่ดินมาก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ และก่อนที่จะได้มีการประกาศกำหนดเขตป่าไม้ถาวรและก่อนที่จะประกาศกำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ก็ไม่มีสิทธิที่จะนำดินสำรวจได้ หรือทางพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถที่จะออกโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้แก่ผู้ขอได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาได้เสนอวิธีการแก้ไขและข้อเสนอแนะไว้ว่า การเดินสำรวจตามมาตรา 58 ทวิ และเฉพาะรายตามมาตรา 59, 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินตามเจตนารมณ์แล้ว เป็นความต้องการออกเอกสารสิทธิให้แก่ประชาชนที่ได้ครอบครองที่ดินได้ยึดถือไว้เป็นหลักฐาน และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเมือง การกำหนดสิทธิของบุคคลที่พึงจะขอลงโฉนดที่ดินได้ ทั้งตามมาตรา 59, 59 ทวิ ในเนื้อหาจะเห็นว่ามียุบรวมอยู่ในมาตรา 58 ทวิ แทบทั้งสิ้น จะต่างกันก็วิธีการหรือ ขั้นตอนกระบวนการเท่านั้น จึงได้เสนอแนะให้มีการพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดิน ให้นำเอามาตรา 59, 59 ทวิ มารวมกับมาตรา 58 ทวิ ในเรื่องของสิทธิในที่ดินและทำการปรับปรุงแก้ไขวิธีการหรือขั้นตอนใหม่ และให้ สามารถดำเนินการได้ทุกกรณีทั้งในเขตป่าไม้ก็ให้ดำเนินการได้ โดยให้มีหน่วยงานกรมป่าไม้เข้าร่วมในการพิจารณาในเบื้องต้น และเมื่อมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องป่าไม้ ได้ร่วมตรวจสอบและพิจารณาเบื้องต้นแล้วก็ให้ดำเนินการยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ 43 ในส่วนที่เกี่ยวข้องป่าไม้เสียใหม่ โดยให้ตัดทิ้งไป ก็จะเป็นการลดขั้นตอนของการออกโฉนดที่ดิน และหนังสือรับรองการทำประโยชน์มีมาตรฐานเดียวกันในส่วนของเขตปฏิรูปที่ดินนั้น ให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินแก้ไขพระราชบัญญัติ หรือระเบียบให้สามารถดำเนินการออกโฉนดที่ดินได้ สำหรับที่เป็นที่อยู่อาศัย ทั้งอยู่ใน และนอกเขตดำเนินการและสามารถออกโฉนดที่ดินทั้งที่มีหลักฐานและไม่มีหลักฐานในพื้นที่นอกเขตดำเนินการ

ลานนา จันทราพยอม (2550) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการออกโฉนดที่ดินในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่เห็นว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจากเจ้าของที่ดินข้างเคียง สำหรับในส่วนของประชาชนที่มาติดต่อ เห็นว่าปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ เครื่องมือเครื่องใช้ของเจ้าหน้าที่ล่าสมัย

มลิวัดย์ คุณยศยิ่ง (2550) ได้ศึกษาเรื่องการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า

(1) ในด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า การนำโฉนดไปหลักประกันในการหาแหล่งเงินกู้มีผลอย่างมากต่อความน่าเชื่อถือของเจ้าของที่ดินผู้ไปขอกู้เงิน ทำให้มีความสะดวกในการติดต่อขอกู้ยืมเงินมากขึ้น และได้วงเงินเพิ่มสูงขึ้น ในส่วนของการใช้เงินกู้นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเงินกู้ที่ได้ไปใช้เพิ่มทุนในการประกอบอาชีพมากที่สุด นำเงินกู้ที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมหรือซื้อที่อยู่อาศัย เป็นลำดับต่อมา และนำเงินกู้ที่ได้ไปใช้หนี้ที่มีอยู่เดิม

(2) ในด้านความสัมพันธภาพในครอบครัว เจ้าของที่ดินที่ได้รับโฉนดที่ดินเล็กน้อยคือ เจ้าของที่ดินมีเวลาดูแลครอบครัวเพิ่มขึ้นแม้จะไม่มาก แต่ภายในครอบครัว มีการรับฟังความคิดเห็นกันและกันมากขึ้น และความขัดแย้งภายในครอบครัวลดลงมาก

(3) ผลกระทบที่เจ้าของที่ดินได้รับจากการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน พบว่า การเกิดอาชญากรรมและปัญหาเสพคดีในชุมชนลดลงแต่ไม่มากนักในชุมชนมีการนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการประกอบอาชีพมากขึ้น และคนในชุมชนเกิดความรู้สึกหวงแหนที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น รวมไปถึงชุมชนมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ศิวพร น่วมสวัสดิ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมที่ดินในการออกโฉนดที่ดิน ในบริบทของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ผลการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มีสถานะเป็นกฎหมายกลาง ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีการ ขั้นตอน และแนวทางการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะเป็นหลักประกันในการให้ความมั่นใจแก่ประชาชนว่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจที่มีอยู่โดยถูกต้องตามกฎหมาย จะใช้อำนาจอย่างไร เหตุผลหรือเกินสมควรแก่เหตุไม่ได้ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมที่ดินด้านการออกโฉนดที่ดินเป็นการปฏิบัติราชการทางปกครอง หลักเกณฑ์และวิธีการในกระบวนการพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินจึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพราะนอกจากจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจและปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินที่มีเป็นจำนวนมากแล้ว เจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินยังต้องศึกษาทำความเข้าใจและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกระบวนการปฏิบัติราชการทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 อีกด้วย นอกจากนี้ ความรู้ ความเข้าใจและการตีความปรับใช้กฎหมายดังกล่าว เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น กรมที่ดินในฐานะที่เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่นำพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปบังคับใช้ให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย อันเป็นการนำนโยบายของรัฐ ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย จึงต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภายในองค์กร ซึ่งเป็นผู้นำกฎหมายฉบับนี้ไปบังคับใช้โดยตรงให้มีความรู้ความสามารถในการปรับใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำ รวมตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อ สํารวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยมีลำดับขั้นตอนหลักของวิธีดำเนินการวิจัยและรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอน จะนำเสนอเป็นลำดับต่อไป

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยแต่ละขั้นตอนมีสาระสรุปโดยละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ ประชาชนที่มาใช้บริการออกโฉนดที่ดินในฝ่ายทะเบียนเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 จำนวนทั้งหมด 57 คน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ทั้งหมดจำนวน 30 คน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยจำแนกตามฝ่าย

สังกัด	จำนวน
ฝ่ายอำนวยการ	9
ฝ่ายทะเบียน	8
ฝ่ายรังวัด	8
ฝ่ายควบคุมฯ	1
กลุ่มงานวิชาการ	3
เจ้าหน้าที่ที่ดินฯ	1
รวม	30

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการออกโฉนดที่ดินในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 โดยกำหนดขนาดและวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์.2549:145)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนประชากร
 e แทน ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดไว้ที่ .05

$$\text{จะได้ } n = \frac{57}{1 + 57(.05)^2}$$

$$n = 50$$

ดังนั้นจึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 50 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การศึกษาจากเอกสาร (Document Research) เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบการวิจัย การตั้งสมมติฐานและในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในส่วนของการศึกษาการประเมินความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มาใช้บริการและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน จำนวนทั้งสิ้น 80 ฉบับ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ชุด โดยเก็บข้อมูลแยกเป็น 3 ตอนคือ

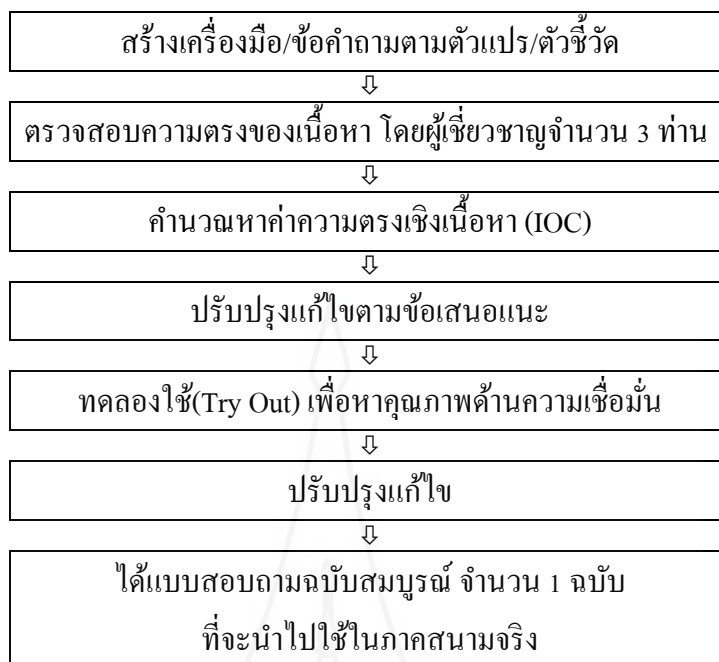
ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ สำหรับชุดประชาชนที่ใช้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวน 3 ข้อ สำหรับชุดเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน้าที่

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ การออกโฉนดที่ดิน และด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยแบบสอบถามเป็นแบบชนิดปลายเปิด (Open-Ended Question)

อย่างไรก็ตามสำหรับการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเรื่องการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือโดยดำเนินการแสดงตามภาพที่ 3.1 ดังนี้

ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย

จากภาพที่ 3.1 มีขั้นตอนสำคัญคือ สร้างข้อคำถามตามตัวแปร ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น ปรับปรุงแก้ไขและเตรียมนำไปใช้จริงในภาคสนาม ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีสาระโดยสรุปดังนี้

1. นำผลการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามโดยมีลักษณะแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ

ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	จำนวน 5 ข้อ
ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน	จำนวน 5 ข้อ
ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน	จำนวน 5 ข้อ
ด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	จำนวน 5 ข้อ
รวมข้อคำถามทั้งหมด	จำนวน 20 ข้อ

2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างและการใช้ภาษา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence: IOC) เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้ง

3. คำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC (Index of congruence) แต่ละข้อคำถามต้องได้ค่าไม่น้อยกว่า .50 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:117) ซึ่งจะถือว่าข้อคำถามนั้นๆ ผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้จริง

4. ปรับปรุงแก้ไขคำถามข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า .50 โดยจะตัดออกจากแบบสอบถามแต่ถ้าข้อคำถามมีลักษณะดังกล่าวจำนวนมากจะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อเตรียมนำไปทดลองใช้

5. ทดลองหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง (Try out) จำนวน 30 คน (ประชาชนที่มาใช้บริการในเดือน เมษายน 2554 และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่ดินจังหวัดกระบี่) โดยคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามวิธีการของ ครอนบัค (Cronbach,1990 อ้างอิงใน พิริณ ชูแก้ว,2547: 70) ซึ่งเป็นวิธีการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ให้คะแนนตามแบบการจัดลำดับหรือมาตราประมาณค่าซึ่งค่าความเที่ยงที่ได้จากวิธีนี้เรียกว่า สัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient)

สำหรับแบบสอบถามที่นำมาใช้จริงในภาคสนาม จะต้องได้ค่าความเที่ยงสูงกว่า .50 (Nunn,1977 อ้างอิงใน พิสนุ พงศรี,2542: 124) จึงอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผลจากการคำนวณพบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9235

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ในรูปแบบแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในรูปแบบแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มและทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบว่ามีข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé Method)

4.4 นำข้อมูลตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ในประเด็นที่คล้ายกันมาแจกแจงความถี่แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง

4.5 วิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence) ความเที่ยง (Reliability)

อย่างไรก็ตามสำหรับเกณฑ์การแปลผลข้อมูลวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสต์ (Best) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.2535:100)

คะแนนเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2538:73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2538:79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X	แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน จำนวนข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบและหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence:IOC) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (ถ้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2539:248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2539: 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดิน จังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ผู้วิจัยกำหนด สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนประชากร
n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบF (F-distribution)
df	แทน ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of squares)
P	แทน ความน่าจะเป็นหรือโอกาส(Probability)
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน พร้อมทั้งเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินในแต่ละด้านตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อีกทั้งศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแนวทาง

ในการแก้ปัญหาในการดำเนินงานออกโฉนดที่ดิน ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ตอนที่ 3 ผลการสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะจากประชาชนผู้ใช้บริการการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ตอนที่ 3 ผลการสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	27	54.00
หญิง	23	46.00
รวม	50	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำนวน 50 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20 ปี	2	4.00
21-30 ปี	4	8.00
31-45 ปี	25	50.00
46-60 ปี	12	24.00
60 ปีขึ้นไป	7	14.00
รวม	50	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำนวน 50 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-45 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป
จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	5	10.00
มัธยมศึกษา/ปวช	10	20.00
ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7	14.00
ปริญญาตรี	25	50.00
สูงกว่าปริญญาตรี	3	6.00
รวม	50	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำนวน 50 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป
จำแนกตามอาชีพ

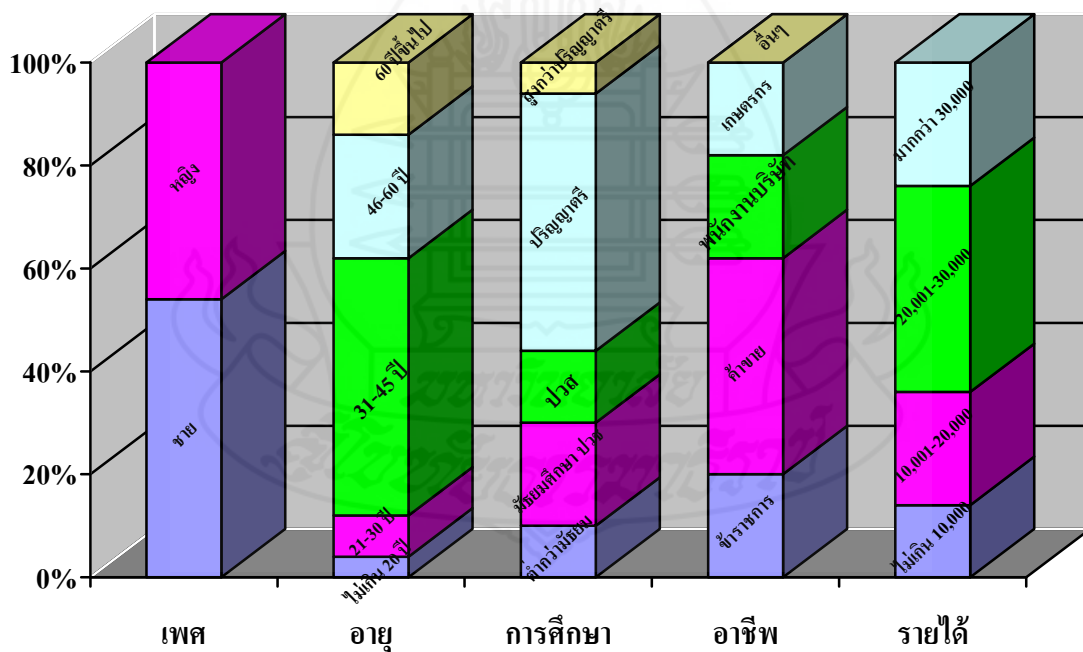
อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	10	20.00
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	21	42.00
พนักงานบริษัท/ธนาคาร	10	20.00
เกษตรกร	9	18.00
รวม	50	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำนวน 50 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอาชีพ พบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	7	14.00
10,001-20,000 บาท	11	22.00
20,001-30,000 บาท	20	40.00
มากกว่า 30,000 บาท	12	24.00
รวม	50	100.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 50 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิ แสดงร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

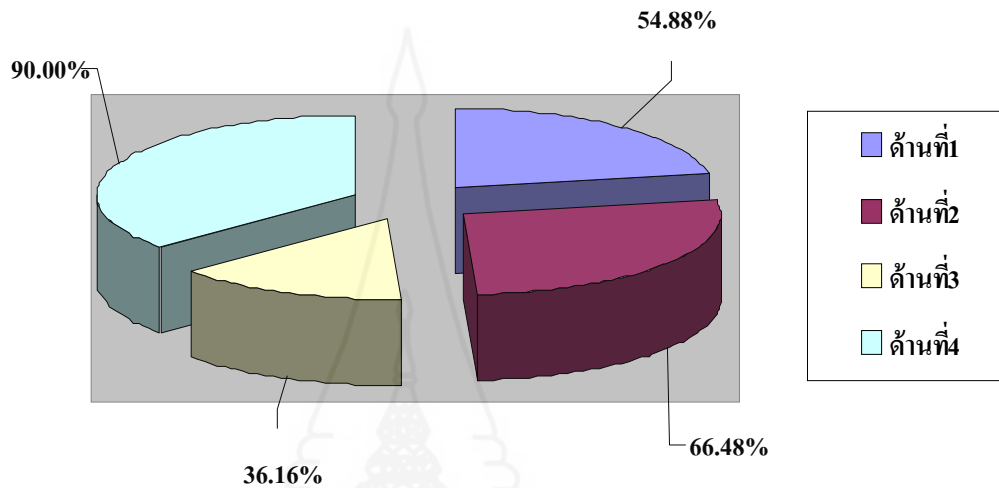
การวิเคราะห์ความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ผู้วิจัยขอเสนอในภาพรวมดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในภาพรวม

ด้าน	ระดับความคิดเห็น				แปลความ
	คะแนนเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 20)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	
1. การจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	13.72	54.88	4.20	0.71	มาก
2. การบริหารการออกโฉนดที่ดิน	16.62	66.48	4.22	0.59	มาก
3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน	9.04	36.16	4.21	0.59	มาก
4. ความรู้ ทักษะ ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	22.50	90.00	4.50	0.55	มากที่สุด
รวม	13.21	66.05	4.28	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นประชาชน จำนวน 50 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 13.21 คิดเป็นร้อยละ 66.05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา มีผลต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 22.50 คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมา คือด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน มีผลต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.62 คิดเป็นร้อยละ 66.48 ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มีผลต่อ

ความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 9.04 คิดเป็นร้อยละ 36.16 และด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน มีผลต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 13.72 คิดเป็นร้อยละ 54.88 ซึ่งรายละเอียดแสดงดังแผนภูมิที่ 4.2

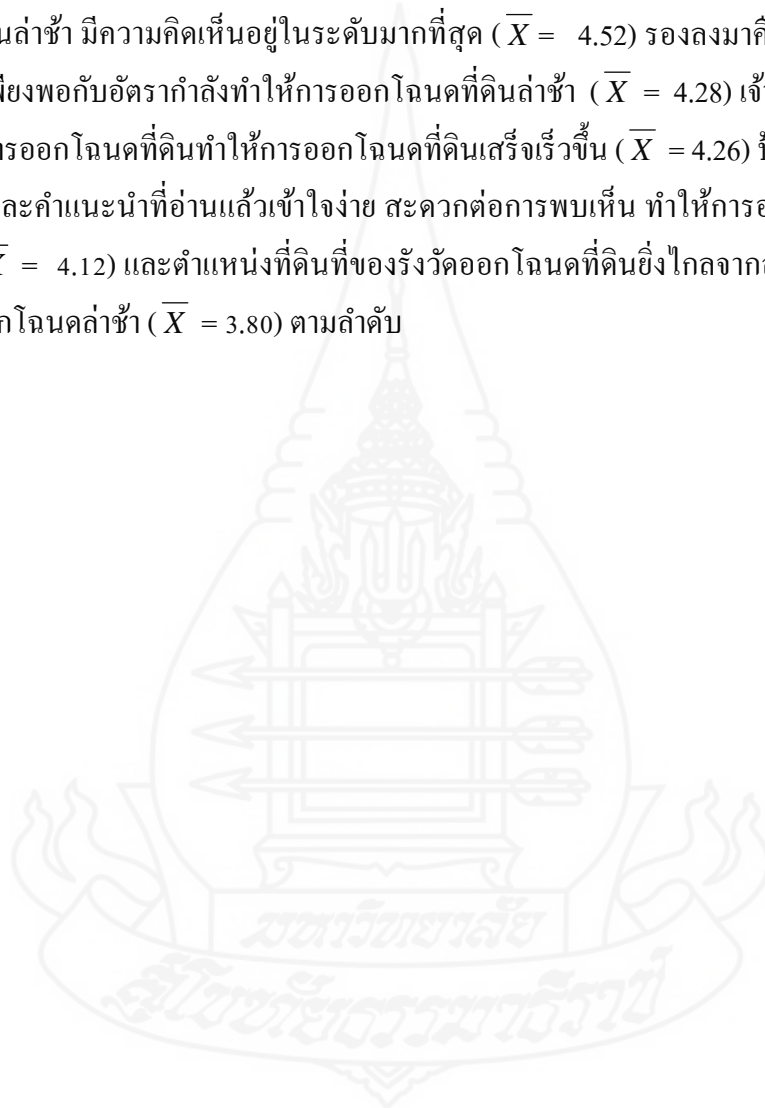
ภาพที่ 4.2 แผนภูมิ แสดงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในภาพรวม

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละของประชาชน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน

รายการ	ระดับความคิดเห็นของประชาชนผู้มาติดต่อ (n=50)					ค่าเฉลี่ยเลขคณิต/ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. อัตราค่าล้างของเจ้าหน้าที่น้อย ทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	33 (66.00)	11 (22.00)	5 (10.00)	1 (2.00)	0 (-)	4.52 (มากที่สุด)	0.76
2. เครื่องมืออุปกรณ์รั่วฉีกไม่ เพียงพอกับอัตราค่าล้างทำให้ การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	27 (54.00)	13 (26.00)	8 (16.00)	1 (2.00)	1 (2.00)	4.28 (มาก)	0.95
3. ป้ายบอกลักษณะงาน ขั้นตอน และคำแนะนำที่อ่านแล้วเข้าใจ ง่าย สะดวกต่อการพบเห็น ทำให้ การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	21 (42.00)	16 (32.00)	11 (22.00)	2 (4.00)	0 (-)	4.12 (มาก)	0.90
4. ตำแหน่งที่ดินที่ของรังวัดออก โฉนดที่ดินยิ่งไกลจาก สำนักงานที่ดินยิ่งทำให้การ ออกโฉนดล่าช้า	24 (48.00)	6 (12.00)	10 (20.00)	7 (14.00)	3 (6.00)	3.80 (มาก)	1.32
5. มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินทำ ให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	22 (44.00)	18 (36.00)	9 (18.00)	1 (2.00)	0 (-)	4.26 (มาก)	0.80
รวม	คะแนนเฉลี่ย 13.72 (ร้อยละ 54.88)					4.20 (มาก)	0.71

จากตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน จำนวน 50 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 13.72 คิดเป็นร้อยละ 54.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยที่อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่น้อย ทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) รองลงมาคือ เครื่องมืออุปกรณ์รังวัดไม่เพียงพอกับอัตรากำลังทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 4.28$) เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.26$) ป้ายบอกลักษณะงานขึ้นตอน และคำแนะนำที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย สะดวกต่อการพบเห็น ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.12$) และตำแหน่งที่ดินที่ของรังวัดออกโฉนดที่ดินยิ่งไกลจากสำนักงานที่ดินยิ่งทำให้การออกโฉนดล่าช้า ($\bar{X} = 3.80$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น
ของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน

รายการ	ระดับความคิดเห็นของประชาชนผู้มาติดต่อ (n=50)					ค่าเฉลี่ยเลขคณิต/ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. มีขั้นตอนวิธีการออก โฉนดที่ดินมากเกินไปทำ ให้การออกโฉนดที่ดิน ล่าช้า	24 (48.00)	15 (30.00)	9 (18.00)	2 (4.00)	- (0)	4.24 (มาก)	0.89
2. มีสายงานบังคับบัญชาที่ มากเกินไปทำให้การออก โฉนดที่ดินล่าช้า	16 (32.00)	19 (38.00)	14 (28.00)	1 (2.00)	0 (-)	4.00 (มาก)	0.83
3. การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับขั้นตอนการออก โฉนดที่ดินทำให้การออก โฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	30 (60.00)	14 (28.00)	6 (12.00)	0 (-)	0 (-)	4.48 (มาก)	0.71
4. การประสานงานระหว่าง ส่วนราชการทำให้การออก โฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	17 (34.00)	21 (42.00)	11 (22.00)	1 (2.00)	0 (-)	4.08 (มาก)	0.80
5. การมีสัมพันธ์ส่วนตัวกับ ส่วนราชการต่างๆ ทำให้ การออกโฉนดที่ดินเสร็จ เร็วขึ้น	26 (52.00)	14 (28.00)	8 (16.00)	2 (4.00)	0 (-)	4.28 (มาก)	0.88
รวม	คะแนนเฉลี่ย 16.62 (ร้อยละ 66.48)					4.22 (มาก)	0.59

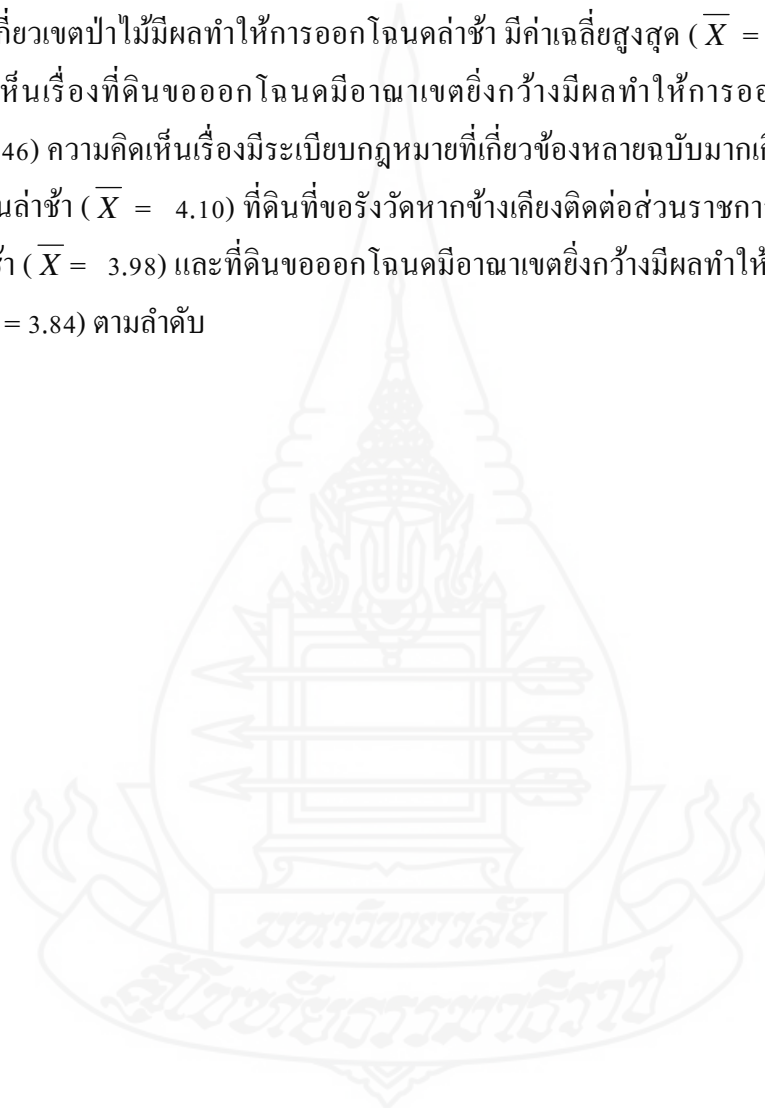
จากตารางที่ 4.8 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนจำนวน 50 คนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.62 คิดเป็นร้อยละ 66.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนการออกโฉนดที่ดินทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมส่วนตัวกับส่วนราชการต่างๆ ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.28$) มีขั้นตอนวิธีการออกโฉนดที่ดินมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 4.24$) การประสานงานระหว่างส่วนราชการทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.08$) และความคิดเห็นเรื่องการมีสายงานบังคับบัญชาที่มากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน

รายการ	ระดับความคิดเห็นของประชาชนผู้มาติดต่อ (n=50)					ค่าเฉลี่ยเลขคณิต/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. มีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	17 (34.00)	20 (40.00)	13 (26.00)	0 (-)	0 (-)	4.10 (มาก)	0.76
2. ที่ดินขอออกโฉนดมีอาณาเขตยิ่งกว้างมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	15 (30.00)	17 (34.00)	13 (26.00)	5 (10.00)	0 (-)	3.84 (มาก)	0.98
3. ที่ดินที่ขอรังวัดหากติดต่อหรือคาบเกี่ยวเขตป่าไม่มีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า	35 (70.00)	13 (26.00)	2 (4.00)	0 (-)	0 (-)	4.66 (มากที่สุด)	0.56
4. ที่ดินที่ขอรังวัดหากมีการคัดค้านมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า	31 (62.00)	11 (22.00)	7 (14.00)	1 (2.00)	0 (-)	4.46 (มาก)	0.79
5. ที่ดินที่ขอรังวัดหากข้างเคียงติดต่อกับส่วนราชการมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า	23 (46.00)	9 (18.00)	13 (66.00)	4 (8.00)	1 (2.00)	3.98 (มาก)	1.12
รวม	คะแนนเฉลี่ย 9.04 (ร้อยละ 36.16)					4.21 (มาก)	0.59

จากตารางที่ 4.9 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน จำนวน 50 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 9.04 คิดเป็นร้อยละ 36.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยที่ความคิดเห็นเรื่องมีที่ดินที่ขอรังวัดหากติดต่อหรือคาบเกี่ยวเขตป่าไม้มีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องที่ดินขอออกโฉนดมีอาณาเขตยิ่งกว้างมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 4.46$) ความคิดเห็นเรื่องมีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 4.10$) ที่ดินที่ขอรังวัดหากข้างเคียงติดต่อกับส่วนราชการมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า ($\bar{X} = 3.98$) และที่ดินขอออกโฉนดมีอาณาเขตยิ่งกว้างมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น
ของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน

รายการ	ระดับความคิดเห็นของประชาชนผู้มาติดต่อ (n=50)					ค่าเฉลี่ยเลขคณิต/ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. เจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาสูงมี ผลทำให้การออกโฉนดที่ดิน เสร็จเร็วขึ้น	25 (50.00)	19 (38.00)	5 (10.00)	0 (-)	1 (2.00)	4.34 (มาก)	0.82
2. เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญ งานส่งผลทำให้การออก โฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	30 (60.00)	17 (34.00)	3 (6.00)	0 (-)	0 (-)	4.54 (มากที่สุด)	0.61
3. เจ้าหน้าที่ที่มีความสนใจ ในงานมีผลทำให้การออก โฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	38 (76.00)	11 (22.00)	1 (2.00)	0 (-)	0 (-)	4.74 (มากที่สุด)	0.49
4. เจ้าหน้าที่ที่มีโอกาส ก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ การงานมีผลทำให้การออก โฉนดที่ดินเร็วเร็วขึ้น	26 (52.00)	12 (24.00)	7 (14.00)	2 (4.00)	3 (6.00)	4.12 (มาก)	1.17
5. เจ้าหน้าที่ที่มีความ รับผิดชอบในหน้าที่มีผลทำ ให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จ เร็วขึ้น	38 (76.00)	12 (24.00)	0 (-)	0 (-)	0 (-)	4.76 (มากที่สุด)	0.43
รวม	คะแนนเฉลี่ย 22.50 (ร้อยละ 90.00)					4.50 (มาก ที่สุด)	0.55

จากตารางที่ 4.10 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน จำนวน 50 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดินพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 22.50 คิดเป็นร้อยละ 90.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ความคิดเห็นเรื่องเจ้าหน้าที่มีการศึกษาสูงมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.34$) และเจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเร็วเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.12$) ส่วนความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญงานส่งผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.54$) เจ้าหน้าที่ที่มีความสนใจในงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.74$) และเจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเร็วเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.76$)

ตอนที่ 3 ผลการสรุปข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ

จากการสอบถามและการพูดคุยกับประชาชนผู้มาติดต่อใช้บริการในการออกโฉนดที่ดิน ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา และได้แจ้งความถึนำเสนอดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 สรุปประเด็นสำคัญ จำนวนคน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

สรุปประเด็นสำคัญของปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวนคนที่แสดง ความคิดเห็น	ร้อยละ
1. เนื่องจากจำนวนประชาชนที่มาใช้บริการให้แต่ ละวันค่อนข้างมาก จึงควรเพิ่ม ช่องทางในการ ให้บริการทางอื่นๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ตหรือการ ให้บริการในวันหยุด	10	20.00
2. ควรมีการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ แก่ ประชาชนให้เพียงพอ เช่น บริการถ่ายเอกสาร ที่ นั่งพัก ที่จอดรถ เป็นต้น	15	30.00
3. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ เกี่ยวกับขั้นตอน รวมถึงระเบียบปฏิบัติในการ ดำเนินงานแต่ละขั้นตอน โดยทำเป็นแผ่นพับให้ ประชาชนตามสถานที่ราชการต่างๆ หรือตาม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออาจจะ ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยประหยัดเวลาในการดำเนินงานของ เจ้าหน้าที่	27	54.00

หมายเหตุ สามารถแสดงความคิดเห็นได้หลายข้อต่อหนึ่งคน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และอายุการปฏิบัติงาน ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	14	46.67
หญิง	16	53.33
รวม	30	100.00

จากตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-40 ปี	15	50.00
41-50 ปี	8	26.67
51-60 ปี	7	23.33
รวม	30	100.00

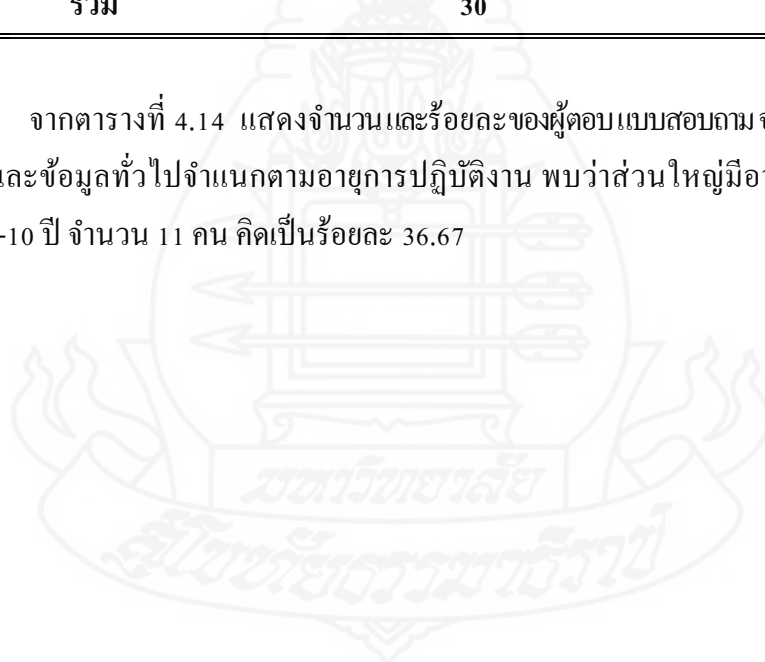

จากตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-40 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตารางที่ 4.14 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบ แบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอายุการปฏิบัติงาน

อายุการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
1-10 ปี	11	36.67
11-20 ปี	9	30.00
21-30 ปี	2	6.67
31-40 ปี	8	26.66
รวม	30	100.00

จากตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 คน เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอายุการปฏิบัติงาน พบว่าส่วนใหญ่มีอายุการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

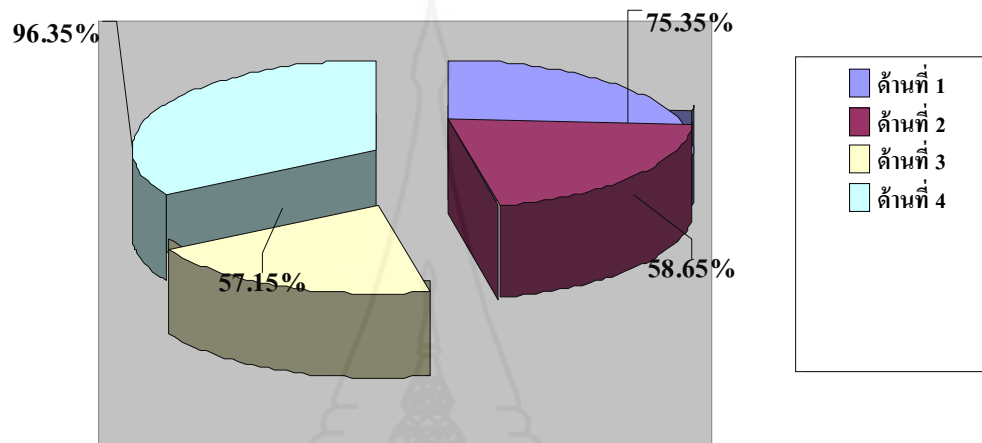
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ผู้วิจัยขอเสนอในภาพรวมดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในภาพรวม

ด้าน	ระดับความคิดเห็น				
	คะแนนเฉลี่ย (20)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. การจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	15.07	75.38	3.61	0.59	มาก
2. การบริหารการออกโฉนดที่ดิน	11.73	58.65	3.58	0.57	มาก
3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน	11.43	57.15	3.71	0.67	มาก
4. ความรู้ ทักษะ ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	19.27	96.35	3.85	0.67	มาก
รวม	14.38	71.90	3.69	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.15 แสดง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน จำนวน 30 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงาในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 14.38 คิดเป็นร้อยละ 71.90 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยที่ ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.85$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 19.27 คิดเป็นร้อยละ 96.35 รองลงมาคือ ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ($\bar{X}=3.71$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 11.43 คิดเป็นร้อยละ 57.15 ด้านการจัด

หน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน ($\bar{X} = 3.61$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 15.07 คิดเป็นร้อยละ 75.38 และด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน ($\bar{X} = 3.58$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 11.73 คิดเป็นร้อยละ 58.65 ตามลำดับ ซึ่งรายละเอียดแสดงดังแผนภูมิที่ 3

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงร้อยละคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดิน จังหวัดพังงา ในภาพรวม

ตารางที่ 4.16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดินจำแนกเป็นรายชื่อ

รายการ	ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ (n=30)					ค่าเฉลี่ยเลข	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	คณิต/ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	$\bar{X}$	S.D.
1. อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่น้อย ทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	13 (43.33)	10 (33.33)	7 (23.34)	0 (-)	0 (-)	4.20 (มาก)	0.81
2. เครื่องมืออุปกรณ์รั่วฉีกไม่ เพียงพอกับอัตรากำลังทำให้การ ออกโฉนดที่ดินล่าช้า	6 (20.00)	14 (46.67)	6 (20.00)	4 (13.33)	0 (-)	3.73 (มาก)	0.94
3. ป้ายบอกลักษณะงาน ขั้นตอน และคำแนะนำที่อ่านแล้วเข้าใจ ง่าย สะดวกต่อการพบเห็น ทำให้ การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	9 (30.00)	8 (26.67)	10 (33.33)	3 (10.00)	0 (-)	3.77 (มาก)	1.01
4. ตำแหน่งที่ดินที่ของรังวัดออก โฉนดที่ดินยิ่งไกลจากสำนักงาน ที่ดินยิ่งทำให้การออกโฉนด ล่าช้า	2 (6.67)	2 (6.67)	10 (33.33)	13 (43.33)	3 (10.00)	2.57 (ปาน กลาง)	1.01
5. มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินทำ ให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็ว ขึ้น	7 (23.33)	12 (40.00)	9 (30.00)	2 (6.67)	0 (-)	3.80 (มาก)	0.89
รวม	คะแนนเฉลี่ย 15.07 (ร้อยละ 75.35)					3.61 (มาก)	0.59

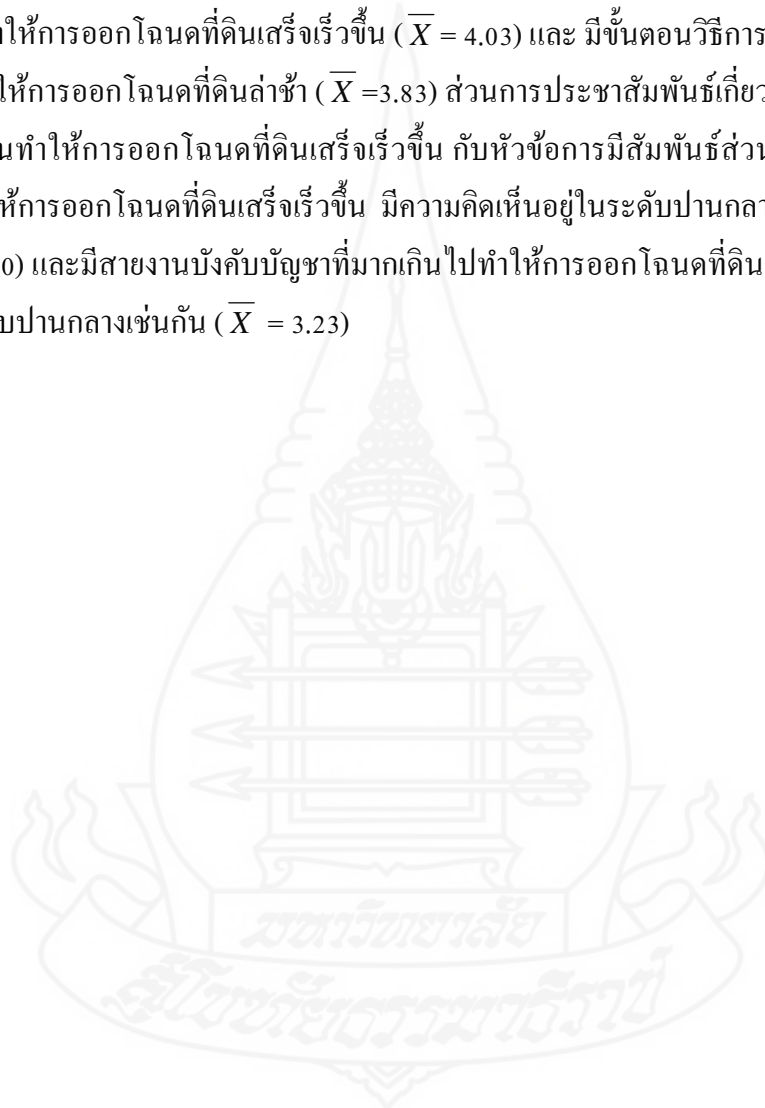
จากตารางที่ 4.16 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน จำนวน 30 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดินจำแนกเป็นรายชื่อพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 15.07 คิดเป็นร้อยละ 75.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่น้อยทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 4.20$) มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 3.80$) ป้ายบอกลักษณะงาน ขั้นตอน และคำแนะนำที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย สะดวกต่อการพบเห็น ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 3.77$) และเครื่องมืออุปกรณ์รังวัดไม่เพียงพอกับอัตรากำลังทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 2.73$) ส่วนความคิดเห็นเรื่องตำแหน่งที่ดินที่ของรังวัดออกโฉนดที่ดินยิ่งไกลจากสำนักงานที่ดินยิ่งทำให้การออกโฉนดล่าช้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$)

ตารางที่ 4.17 จำนวน ร้อยละของเจ้าหน้าที่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดิน จังหวัดพังงา ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน จำแนกเป็นรายชื่อ

รายการ	ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ (n=30)					ค่าเฉลี่ยเลข	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	คณิต/ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	$\bar{X}$	S.D.
1. มีขั้นตอนวิธีการออกโฉนดที่ดินมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	9 (30.00)	9 (30.00)	10 (33.33)	2 (6.67)	- (0)	3.83 (มาก)	0.95
2. มีสายงานบังคับบัญชาที่มากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	2 (6.67)	9 (30.00)	13 (43.33)	6 (20.00)	0 (-)	3.23 (ปานกลาง)	0.86
3. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนการออกโฉนดที่ดินทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	3 (10.00)	10 (33.33)	13 (43.33)	4 (13.34)	0 (-)	3.40 (ปานกลาง)	0.86
4. การประสานงานระหว่างส่วนราชการทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	6 (20.00)	20 (66.67)	3 (10.00)	1 (3.33)	0 (-)	4.03 (มาก)	0.67
5. การมีส่วนร่วมส่วนตัวกับส่วนราชการต่างๆ ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	4 (13.33)	9 (30.00)	12 (40.00)	5 (16.67)	0 (-)	3.40 (ปานกลาง)	0.93
รวม	คะแนนเฉลี่ย 11.73 (ร้อยละ 58.65)					3.58 (มาก)	0.57

จากตารางที่ 4.17 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน จำนวน 30 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดิน จังหวัดพังงา ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 11.73 คิดเป็นร้อยละ 58.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ชื่อคือ การประสานงานระหว่างส่วนราชการทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.03$) และมีขั้นตอนวิธีการออกโฉนดที่ดินมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนการออกโฉนดที่ดินทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น กับหัวข้อการมีส่วนร่วมส่วนตัวกับส่วนราชการต่างๆ ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางโดยค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.40$) และมีสายงานบังคับบัญชาที่มากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 3.23$)

ตารางที่ 4.18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดินจำแนกเป็นรายชื่อ

รายการ	ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ (n=30)					ค่าเฉลี่ยเลขคณิต/	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	$\bar{X}$	S.D.
1. มีระเบียบกฎหมายที่ เกี่ยวข้องหลายฉบับมาก เกินไปทำให้การออกโฉนด ที่ดินล่าช้า	7 (23.33)	11 (36.67)	8 (26.67)	4 (13.33)	0 (-)	3.70 (มาก)	0.99
2. ที่ดินออกโฉนดมี อาณาเขตยิ่งกว้างมีผลทำให้ การออกโฉนดที่ดินล่าช้า	2 (6.67)	3 (10.00)	13 (43.33)	11 (36.67)	1 (3.33)	2.80 (ปาน กลาง)	0.92
3. ที่ดินที่ขอรังวัดหากติดต่อ หรือคาบเกี่ยวเขตป่าไม่มีผล ทำให้การออกโฉนดล่าช้า	15 (50.00)	9 (30.00)	6 (20.00)	0 (-)	0 (-)	4.30 (มาก)	0.79
4. ที่ดินที่ขอรังวัดหากมีการ คัดค้านมีผลทำให้การออก โฉนดล่าช้า	16 (53.33)	10 (33.33)	3 (10.00)	1 (3.33)	0 (-)	4.37 (มาก)	0.81
5. ที่ดินที่ขอรังวัดหาก ข้างเคียงติดต่อบริษัทราชการ มีผลทำให้การออกโฉนด ล่าช้า	5 (16.67)	9 (30.00)	10 (33.33)	5 (16.67)	1 (3.33)	3.40 (ปาน กลาง)	1.07
รวม	คะแนนเฉลี่ย 11.43 (ร้อยละ 57.15)					3.71 (มาก)	0.67

จากตารางที่ 4.18 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน จำนวน 30 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดินจำแนกเป็นรายชื่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 11.43 คิดเป็นร้อยละ 57.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยที่ความคิดเห็นเรื่องที่ดินที่ขอรังวัดหากมีการคัดค้านมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องที่ดินที่ขอรังวัดหากติดต่อหรือคาบเกี่ยวเขตป่าไม้ไม่มีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า ($\bar{X} = 4.30$) ความคิดเห็นเรื่อง มีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 3.70$) ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นเรื่องที่ดินที่ขอรังวัดหากข้างเคียงติดต่อกับส่วนราชการมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า ($\bar{X} = 3.40$) และความคิดเห็นเรื่องที่ดินขอออกโฉนดมีอาณาเขตยั้งกว้างมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า ($\bar{X} = 2.80$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.19 จำนวน ร้อยละของเจ้าหน้าที่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน จำแนกเป็นรายชื่อ

รายการ	ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ (n=30)					ค่าเฉลี่ยเลขคณิต/ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. เจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาสูงมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	3 (10.00)	9 (30.00)	12 (40.00)	5 (16.67)	1 (3.33)	3.27 (ปานกลาง)	0.98
2. เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญงานที่ผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	10 (33.33)	15 (50.00)	4 (13.33)	1 (3.33)	0 (-)	4.13 (มาก)	0.78
3. เจ้าหน้าที่ที่มีความสนใจในงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	13 (43.33)	15 (50.00)	1 (3.33)	1 (3.33)	0 (-)	4.33 (มาก)	0.71
4. เจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเร็วขึ้น	2 (6.67)	8 (26.67)	13 (43.33)	5 (16.67)	2 (6.67)	3.10 (ปานกลาง)	0.99
5. เจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่มีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น	17 (56.67)	11 (36.67)	0 (-)	2 (6.67)	0 (-)	4.43 (มาก)	0.082
รวม	คะแนนเฉลี่ย 19.27 (ร้อยละ 96.35)					3.85 (มาก)	0.67

จากตารางที่ 4.19 แสดงจำนวน ร้อยละของเจ้าหน้าที่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน จำนวน 30 คน ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 19.27 คิดเป็นร้อยละ 96.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยที่ความคิดเห็นเรื่องเจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่มีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ ความคิดเห็นเรื่องเจ้าหน้าที่ที่มีความสนใจในงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.33$) ความคิดเห็นเรื่องเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญงานที่ผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.13$) ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นเรื่องเจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 3.10$) และ คิดเห็นเจ้าหน้าที่มีการศึกษาสูงมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น ($\bar{X} = 3.27$) ซึ่งมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการสรุปข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ

จากการสอบถามและการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการออกโฉนดที่ดิน ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา และได้แจ้งความถึนำเสนอด้งตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 สรุปประเด็นสำคัญ จำนวนคน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

สรุปประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวนคนที่แสดงความคิดเห็น	ร้อยละ
1. ควรมีการส่งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายเข้ารับการพัฒนางานในด้านที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง	9	30.00
2. ควรเพิ่มอัตราค่าจ้างให้เพียงพอในแต่ละฝ่าย	10	33.33
3. ควรสร้างขวัญและกำลังใจต่อผู้ปฏิบัติงาน โดยการให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติงานดีเด่น	25	83.33
4. ควรพัฒนาระบบงานให้ทันสมัยโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาบริหารจัดการการปฏิบัติงาน	15	50.00

หมายเหตุ สามารถแสดงความคิดเห็นได้หลายข้อต่อหนึ่งคน

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออก
โฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน
สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการ	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P
1. การจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	ชาย	27	2.70	0.28	-1.29	0.20
	หญิง	23	2.80	0.29		
2. การบริหารการออกโฉนดที่ดิน	ชาย	27	3.23	0.36	-2.40	0.02*
	หญิง	23	3.43	0.21		
3.กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนด ที่ดิน	ชาย	27	1.81	0.68	0.10	0.92
	หญิง	23	1.79	0.47		
4. ความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออก โฉนดที่ดิน	ชาย	27	4.46	0.59	-0.57	0.57
	หญิง	23	4.55	0.50		
รวม	ชาย	27	3.05	0.19	-1.93	0.06
	หญิง	23	3.14	0.15		

จากตารางที่ 4.21 แสดงว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของ
การออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นคือ ด้านการบริหารการออก
โฉนดที่ดิน ซึ่งมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออก
โฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แยกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน
สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. การจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.12	0.04	0.48	0.70
	ภายในกลุ่ม	46	3.88	0.08		
2. การบริหารการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.38	0.13	1.29	0.29
	ภายในกลุ่ม	46	4.49	0.10		
3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.96	0.32	0.91	0.44
	ภายในกลุ่ม	46	16.08	0.35		
4. ความรู้ ทักษะ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.08	0.36	1.23	0.31
	ภายในกลุ่ม	46	13.50	0.29		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.13	0.04	1.40	0.25
	ภายในกลุ่ม	46	1.44	0.03		

จากตารางที่ 4.22 แสดงว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. การจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.29	0.07	0.87	0.49
	ภายในกลุ่ม	45	3.72	0.08		
2. การบริหารการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.19	0.05	0.46	0.79
	ภายในกลุ่ม	45	4.68	0.10		
3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.72	0.68	2.13	0.09
	ภายในกลุ่ม	45	14.32	0.32		
4. ความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.46	0.12	0.37	0.83
	ภายในกลุ่ม	45	14.12	0.31		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	0.19	0.05	1.57	0.19
	ภายในกลุ่ม	45	1.38	0.03		

จากตารางที่ 4.23 แสดงว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออก
โฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน
สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. การจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.24	0.08	0.97	0.4
	ภายในกลุ่ม	46	3.76	0.08		1
2. การบริหารการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.09	0.03	0.30	0.8
	ภายในกลุ่ม	46	4.78	0.10		3
3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.84	0.95	3.07	0.0
	ภายในกลุ่ม	46	14.20	0.31		5
4. ความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.51	0.84	3.19	0.0
	ภายในกลุ่ม	46	12.07	0.26		3*
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.08	0.03	0.79	0.0
	ภายในกลุ่ม	46	1.49	0.03		5

จากตารางที่ 4.24 แสดงว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4

แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ่

ตารางที่ 4.25 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ความคิดเห็นของประชาชน	$\bar{X}$	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน บริษัท/ ธนาคาร	เกษตรกร
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.50	-	0.01	0.36	0.37
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	4.49	-	-	0.37	0.35
พนักงานบริษัท/ ธนาคาร	4.86	-	-	-	0.73*
เกษตรกร	4.13	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.25 แสดงว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ธนาคาร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการ ออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. การจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.15	0.05	0.61	0.61
	ภายในกลุ่ม	46	3.85	0.08		
2. การบริหารการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.43	0.14	1.49	0.23
	ภายในกลุ่ม	46	4.44	0.10		
3. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.46	0.49	1.44	0.24
	ภายในกลุ่ม	46	15.58	0.34		
4. ความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.52	0.17	0.57	0.64
	ภายในกลุ่ม	46	14.06	0.31		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.03	0.01	0.34	0.79
	ภายในกลุ่ม	46	1.54	0.03		

จากตารางที่ 4.26 แสดงว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความสำเร็จในแต่ละด้านตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตลอดจนศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาการดำเนินงานออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนมาใช้บริการ จำนวน 50 คน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบว่าข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé Method) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการประมวลด้วยโปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป

1. สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่มีต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ประชาชนที่ใช้บริการ

พบว่า ในภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน และด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน ส่วนด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน ประชาชนมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด

เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน

พบว่า ในภาพรวมเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยที่ ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดินมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดินและด้านการบริหารการออก ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในแต่ละด้านตามตัวแปร ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวเท่านั้นคือ ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน ซึ่งมีความคิดเห็น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหาในการดำเนินงานออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

ประชาชนที่ใช้บริการ

1. เนื่องจากจำนวนประชาชนที่มารับบริการให้แต่ละวันค่อนข้างมาก จึงควรเพิ่มช่องทางในการให้บริการทางอื่นๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ตหรือการให้บริการในวันหยุด
2. ควรมีการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ แก่ประชาชนให้เพียงพอ เช่น บริการถ่ายเอกสาร ที่นั่งพัก ที่จอดรถ เป็นต้น
3. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับขั้นตอน รวมถึงระเบียบปฏิบัติในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน โดยทำเป็นแผ่นพับให้ประชาชนตามสถานที่ราชการต่างๆ หรือตามองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออาจจะประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยประหยัดเวลาในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน

1. ควรมีการส่งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายเข้ารับการพัฒนางานในด้านที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง
2. ควรเพิ่มอัตรากำลังให้เพียงพอในแต่ละฝ่าย
3. ควรสร้างขวัญและกำลังใจต่อผู้ปฏิบัติงานโดยการให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติงานดีเด่น
4. ควรพัฒนาระบบงานให้ทันสมัยโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาบริหารจัดการการปฏิบัติงาน

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ สถานภาพส่วนบุคคล ระยะเวลาหรือจำนวนปีในการปฏิบัติงาน ฝ่ายงานที่สังกัด มีผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน ของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัฐิภรณ์ สุขพัทธ์ (2543) เรื่อง ศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการด้านที่อยู่อาศัยโดยการเคหะแห่งชาติ ศึกษาเฉพาะชุมชนโครงการคลองกรู พบว่า สภาพภูมิหลังที่แตกต่างกัน คือ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้ครอบครัว ภูมิลำเนาเดิม และระยะเวลาที่เข้ามาอาศัยอยู่กรุงเทพฯ จะมีความพึงพอใจในการให้บริการด้านที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไพบุลย์ อนุทิสันท์ (2544) เรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ ค่านิยมในการทำงาน และลักษณะปัจจัย

ส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานบนสายการบินไทย พบว่า พนักงานที่มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านอายุและอายุงานต่างกัน จะมีพฤติกรรมการทำงานบริการต่างกัน โดยพนักงานที่มีอายุและอายุงานมากกว่าจะมีพฤติกรรมการทำงานบริการดีกว่า และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คีอริยา พัฒนโกศัย (2545) เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพยาบาล ตรีศึกษา แผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลตำรวจซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการแผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลตำรวจ คือ สถานภาพส่วนบุคคลในด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานระดับชั้นยศ ระดับเงินเดือน และหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน

2.2 ด้านโครงสร้างองค์กร พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการให้ปรับปรุงความซับซ้อนและขนาดขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดโครงสร้างองค์กรของ พักตร์ผอง วัฒนสินธุ์ และพสุ เดชะรินทร์ (2542) โดยกล่าวว่า โครงสร้างองค์กรมีประโยชน์ต่อการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เนื่องจากหากมีโครงสร้างองค์กรที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องต่อกลยุทธ์ที่เลือกใช้จะเป็นจุดแข็งขององค์กร โดยลักษณะแต่ละแบบของโครงสร้างองค์กรจะสนับสนุนกลยุทธ์ขององค์กรที่ไม่เหมือนกัน

2.3 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน หรือที่เรียกว่าเป็น กลยุทธ์ด้านการดำเนินการโดยใช้การจัดหาจากแหล่งภายนอก (Outsource) แทนการที่องค์กรทำเองทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดด้านกลยุทธ์องค์กรของ พักตร์ผอง วัฒนสินธุ์ และพสุ เดชะรินทร์ (2542) โดยกล่าวว่า กิจกรรมหรือการดำเนินงานต่างๆภายในองค์กรได้ถูกวางแผนขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันและสอดคล้องกับ แนวคิดบุญเลิศ เียนคงคา และคณะ (2545) ซึ่งกล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยให้การดำเนินการในช่วงเวลาต่างๆ เกิดการได้เปรียบเชิงการแข่งขันกับสภาพแวดล้อม และการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

2.4 ด้านระบบการปฏิบัติงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการให้เพิ่มจำนวนวัสดุ/อุปกรณ์ ความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน และความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมของสถานที่งาน สอดคล้องกับแนวคิดของวิเชียร วิทย์อุดม (2549) ในเรื่องความพอใจในงาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับสภาพการทำงาน (Working condition) เป็นสภาพทั่วไปในบรรยากาศที่ทำงาน เพื่อสร้างความพอใจให้แก่ลูกจ้าง เช่น ความสะอาดของสถานที่ ขนาดของที่ทำงาน ความพอเพียงของเครื่องมือ รวมทั้งการหาผลกระทบที่เกิดจากการทำงาน ฯลฯ โดยเหตุผลที่ทำให้ต้องจัดสภาพการทำงานให้ดี และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย (2544) เรื่อง ศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข : ศึกษาเปรียบเทียบศูนย์บริการสาธารณสุขที่ 29 ช่วงนุชนคร และศูนย์บริการสาธารณสุขที่ 48 นาควัชระ

อุทิศ ในส่วนราชการสำนักอานามัย สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณสุขทั้ง 2 แห่ง ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านความเพียงพอด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มานะพล ยิ้มพ้อย (2544) เรื่อง ศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการของสำนักงานบริการโทรศัพท์ ศึกษากรณีเปรียบเทียบสำนักงานบริการโทรศัพท์ลาดพร้าวและสำนักงานบริการโทรศัพท์นนทบุรี พบว่า ความเหมาะสมด้านสถานที่ของสำนักงานบริการโทรศัพท์ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการให้บริการของสำนักงานบริการโทรศัพท์ลาดพร้าวและนนทบุรี

2.5 ด้านลักษณะหรือรูปแบบในการบริหารงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการลักษณะหรือรูปแบบในการบริหารงานแบบพี่สอนน้อง และมีความต้องการผู้นำที่มีความยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิด โครงสร้างองค์กรของ พักตร์ผจง วัฒนสินธุ์ และพสุ เดชะรินทร์ (2542) โดยกล่าวว่า ลักษณะแบบแผนหรือพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง โดยรวมถึงบุคลิกภาพของผู้บริหารระดับสูงด้วย เนื่องจากการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้บริหารระดับสูงจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานภายในองค์กร และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิเชียร วิทขุดม (2549) ในเรื่องความพอใจในงาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับการดูแล (Supervision) มีส่วนสำคัญต่อความรู้สึกพอใจในตำแหน่งและในการทำงานได้เป็นอย่างมาก และเกี่ยวกับกลุ่มทำงาน (Work group) โดยกลุ่มต้องมีหัวหน้าที่ดีในการดึงความร่วมมือและต้องไม่มีการให้ความสำคัญกับลูกจ้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมากเกินไป เพราะอาจจะสร้างความไม่พอใจให้แก่ผู้ร่วมงานอีกฝ่ายหนึ่งได้ และสอดคล้องกับแนวคิดด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ของมัลลิกา ต้นสอน (2543) ซึ่งกล่าวว่าการพัฒนางานบริหารจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถที่จะวัดและประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของสมาชิกและการใช้ทรัพยากรขององค์กร และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรถวุฒิ ตัญญาวิทย์ (2544) เรื่องประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้แก่ ความก้าวหน้าในการทำงาน ความมั่นคงในการทำงาน และการได้รับความยุติธรรมในหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.6 ด้านทักษะในการปฏิบัติงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาทักษะ ความรู้เกี่ยวกับงาน โดยจัดให้มีการประชุมในหน่วยงาน เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง หรือจัดให้มีการเรียนรู้งานของเพื่อนร่วมงานภายในฝ่ายอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ในเรื่องของความรู้ความเข้าใจในงานสำนักงานที่คืนความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านภาษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สติติ คำลาเตียง (2544) เรื่อง

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของช่างอากาศยาน ศึกษาเฉพาะกรณีกองการบินทหารเรือ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของช่างอากาศยานคือ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การได้รับการฝึกอบรม ความพึงพอใจในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2.7 ด้านเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการในด้านกำลังคน โดยควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งในส่วนที่เป็นเจ้าหน้าที่ประจำ และเจ้าหน้าที่ชั่วคราว รวมทั้งลดจำนวนเจ้าหน้าที่ในบางฝ่ายให้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิตติพงษ์เกียรติวัชรชัย (2544) เรื่อง ศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข : ศึกษาเปรียบเทียบศูนย์บริการสาธารณสุขที่ 29 ช่วงนุชเนตร และศูนย์บริการสาธารณสุขที่ 48 นาควัระอุทิศ ในส่วนราชการสำนักอนามัย สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณสุขทั้ง 2 แห่ง ได้แก่ ปัจจัยด้านความเพียงพอด้านบุคลากร และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สถิต คำลาเลียง (2544) เรื่อง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของช่างอากาศยาน ศึกษาเฉพาะกรณีกองการบินทหารเรือ พบว่า ผลที่ได้จากข้อเสนอแนะจากการวิจัย การได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยการฝึกอบรมที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.8 ด้านคุณค่าร่วมกันในองค์กร พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการด้านสวัสดิการ โดยควรจัดให้มีที่อยู่อาศัย และการรักษาพยาบาลที่ดี เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (วิเชียรวิทย์อุดม, 2547) ทั้ง 5 ขั้น ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย หรือเป็นความต้องการเกี่ยวกับพื้นฐานของมนุษย์ในการดำรงชีวิตอยู่หรือความต้องการในปัจจุบันที่ทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการได้รับการยกย่องทางสังคม และความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสม โภช จัตุพร (2543) เรื่อง ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้า นครหลวง : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานกองรายได้ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจหน่วยงานต่อการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจในด้านบริการ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ความเพียงพอของสวัสดิการ และผลประโยชน์ต่างๆ และความมั่นคงในการทำงาน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการเก็บข้อมูลในแบบสอบถาม เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน และเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ผู้วิจัยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่ดิน ได้พบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบริหารงานองค์กร จึงขอเสนอแนะต่อการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ดังนี้

3.1.1 ด้านกลยุทธ์ ควรจัดแบ่งงานบางประเภทให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน

3.1.2 ด้านระบบการปฏิบัติงาน ควรจัดให้มีการจัดทำกิจกรรม 5 ส อย่างต่อเนื่อง ควรปรับปรุงงาน อุปกรณ์ และอบรมการใช้เครื่องมือด้านรังวัดให้มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และจัดให้มีระบบ Online เชื่อมถึงกันได้ทั่วประเทศ มีกฎ ระเบียบให้ทุกคนปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีการศึกษาดูงานต่างจังหวัดอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง มีระบบการจัดเก็บเอกสารที่ทันสมัย เพื่อให้ง่ายต่อการค้นหา

3.1.3 ด้านรูปแบบการบริหารงาน ควรให้ผู้บริหารดูแลเอาใจใส่พนักงานให้มีความเอื้ออาทรต่อผู้ได้บังคับบัญชา และเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน

3.1.4 ด้านทักษะในการปฏิบัติงาน ควรจัดให้มีการอบรมพนักงานให้มีคุณภาพมากขึ้น

3.1.5 ด้านเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ควรจัดอบรมเรื่องการทำงานเป็นทีม เพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ เพิ่มคู่มือการปฏิบัติงาน อบรมเรื่องมนุษยสัมพันธ์ให้แก่เจ้าหน้าที่

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยในเรื่องดังนี้

3.2.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยใช้กรอบแนวคิด 4 ประเด็นคือ ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน และด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน เป็นตัวแปรอิสระ การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรอิสระหรือสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการค้นคว้า เพื่อจะได้เปรียบเทียบและได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือใช้วิธีวิทยาการแบบผสม (Mixed Methodology) ระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2.3 การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในจังหวัดพังงา วิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยอาจใช้กลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดฝั่งอันดามัน ฯลฯ เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในแต่ละลักษณะต่อไป

3.2.4 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการหาวิธีการจัดแบ่งสายงานให้มีความสอดคล้องเหมาะสม และมีความชัดเจน กับหน้าที่ความรับผิดชอบ สายการบังคับบัญชา และขนาดขององค์กร เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

- กองฝึกรอบรม กรมที่ดิน (2543) “คู่มือการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมที่ดิน” ภาควิชาการที่ดิน
กรุงเทพ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย (2544) “ศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จิตติภรณ์ สุขพัทธ์ (2543) “ประสิทธิภาพในการให้บริการด้านที่อยู่อาศัยโดยการเคหะแห่งชาติ
ศึกษาเฉพาะชุมชนโครงการคลองกรุง” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ดุสิต บริสุทธิ์ศรี (2535) “โครงการพัฒนากรมที่ดินและเร่งรัดออกโฉนดที่ดิน : ผล ปัญหา และ
อุปสรรค ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน” วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เทพศักดิ์ บุญรัตน์ (2536) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิภาพของการนำนโยบายการ
ให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร”
ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาคณะรัฐประ
ศาสตรศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- นันทวัน วรรณดี (2545) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ตรวจสอบภายในกระทรวงศึกษาธิการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาบัณฑิตวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- เนตรดาว มัชฌิมา (2549) “ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพใน
การปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยงศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดอุบลราชธานี”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาบัณฑิตวิทยาลัยราช
ภัฏอุบลราชธานี
- บุญชม ศรีสะอาด (2535) “การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตรา ส่วนประมาณค่ากับ
กลุ่มตัวอย่าง” มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2549) “การเขียนรายงานการวิจัย” กรุงเทพมหานคร ศูนย์บริการการวิจัย
สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- บุญเลิศ เย็นคงคา และคณะ (2545) “การจัดการเชิงกลยุทธ์” กรุงเทพมหานคร วี.เจ.พรินต์ติ้ง
- บุญสม วงษ์พันธุ์. (2544) “คู่มือการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินระบบครบวงจร ฉบับปรับปรุง
ใหม่ พ.ศ. 2544 ประมวลกฎหมายที่ดิน” กรุงเทพมหานคร

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประเสริฐ ภูพงษ์ (2553) “ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ดิน” กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

ปานใจ เพชรรัตนมณี (2549) “ประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน: ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543) “วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์” กรุงเทพมหานคร สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พิริณ ชูแก้ว (2547) “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคระนอง” สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

พิสนุ พองศรี (2542) วิจัยทางการศึกษา “แนวคิดทฤษฎี” พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร เทียมฟ้าการพิมพ์

ไพบูลย์ อนทิสันห์. (2544). “ความฉลาดทางอารมณ์ ค่านิยมในการทำงาน และลักษณะปัจจัยส่วน บุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานบนสายการบินไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พัคตร์ผจง วัฒนสินธุ์ และพสุ เดชะรินทร์ (2542) “การจัดการเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ” กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภรณ์ (กิริติบุตร) มหานนท์ (2529) “การประเมินประสิทธิผลขององค์กร” กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

มนฤทัย ราชเฉลิมพงษ์ (2548) “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานต้อนรับภาคพื้นประจำท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มานะพล ยิ้มพ้อย (2544) “ศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการของสำนักงานบริการโทรศัพท์ศึกษากรณีเปรียบเทียบสำนักงานบริการ โทรศัพท์ลาดพร้าวและสำนักงานบริการ โทรศัพท์นนทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มลิวัดย์ คุณยศยิ่ง (2550) “ศึกษาเรื่องการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในจังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- ลานนา จันทราพยอม (2550) “ปัญหาการออกโฉนดที่ดินในจังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2536) “เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา” พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- วิเชียร วิทยอุดม (2547) “พฤติกรรมองค์กร” กรุงเทพมหานคร ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์
- ศิวพร นิ้วสวัสดิ์ (2548) “ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมที่ดินในการออกโฉนดที่ดิน ใน
บริบทของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ศิวรยา พัฒนโกศัย (2545) “เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพยาบาล กรณีศึกษา
แผนก อายุรกรรม โรงพยาบาลตำรวจ” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- สหัส สิงหวิริยะ (2553) “คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยที่ดิน” กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิติธรรม
- สาโรช นิลเขต (2551) “คำอธิบายกฎหมายที่ดินว่าด้วย ที่ดินของรัฐ และการออกหนังสือแสดงสิทธิ
ในที่ดิน” อุดรธานี:สำนักพิมพ์บ้านเหล่าการพิมพ์
- สมศักดิ์ นรสิงห์ (2549) “การศึกษาแนวคิดในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานการปกครอง
ท้องถิ่นของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดพิษณุโลก” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม
- สมโภช จัตุพร (2543) “ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานการ
ไฟฟ้านครหลวง ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานกองรายได้” วิทยานิพนธ์ศิลปการ
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สถิต คำลาเลี้ยง (2544) “ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของช่างอากาศ: ศึกษาเฉพาะ กรณีกองการ
ปีนทหารเรือ” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัย
รามคำแหง
- สิทธิปรีดี นาคประดา (2554) “วิทยายุทธที่ดิน” พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์อินเตอร์
บุ๊กส์
- อารุณ วงศ์แก้ว (2546) “ปัญหาการออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ศึกษากรณี
ในเขตป่าไม้และเขตปฏิรูปที่ดิน” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อิสระ บุญญะฤทธิ์ (2545) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ สมรรถนะ บรรยากาศองค์กรและประสิทธิผลของหัวหน้างานระดับต้น” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อำนาจ วัดจินดา “แนวคิดการประเมินองค์กร McKinney 7-S Framework” สืบค้นวันที่ 20 กรกฎาคม 2554 จาก <http://www.hrcenter.co.th>

อรษา โพธิ์ทอง (2537) “ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพัฒนาการอำเภอในฐานะเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาอำเภอ (กพอ.) :ศึกษากรณีอำเภอ ในเขตศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชน เขตที่ 7” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค่านิยมว่าอิสระ (สำหรับประชาชนผู้มาติดต่อ)

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
(สำหรับประชาชนผู้มาติดต่อ)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน ข้อมูลทั้งหมดจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมโดยผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับและขอรับรองว่าจะนำไปใช้เฉพาะประกอบการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเท่านั้น ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ทั้งนี้ คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน บุคคลอื่น ๆ และหน่วยงานแต่ประการใด ผู้ทำการวิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน

ส่วนที่ 3 ปัญหาการออกโฉนดที่ดิน และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการออกโฉนดที่ดิน

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

(นายไพโรจน์ หลีเกียรติอนันต์)

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ท่านเลือก หรือเติมตัวเลข/ข้อความในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ ชาย หญิง

2. ปัจจุบันท่านมีอายุเท่าใด

- ไม่เกิน 20 ปี   21 – 30 ปี   31 -45 ปี
 46-60 ปี   60 ปีขึ้นไป

3. คุณวุฒิทางการศึกษา

- ต่ำกว่ามัธยมศึกษา
 มัธยมศึกษา – ปวช.
 ปวส. อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพอะไร

- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ค้าขาย, ธุรกิจส่วนตัว
 พนักงานบริษัท/ธนาคาร
 เกษตรกร
 อื่น ๆ (ระบุ).....

5. ปัจจุบันท่านมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่าไร

- ไม่เกิน 10,000 บาท
 10,001 – 20,000 บาท
 20,001– 30,000 บาท
 มากกว่า 30,000 บาท

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ประกอบด้วย (1) ด้านการจัดหน่วยงาน (2) ด้านการบริหาร (3) ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และ(4) ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่
คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ปัจจัยต่อไปนี้ทำให้การออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน					
1 อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่น้อยทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
2 เครื่องมืออุปกรณ์รังวัด ไม่เพียงพอกับอัตรากำลังทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
3 ป้ายบอกลักษณะงาน ขั้นตอน และคำแนะนำที่อ่านแล้วเข้าใจง่ายสะดวกต่อการพบเห็น ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
4 ตำแหน่งที่ดินที่ของรังวัดออกโฉนดที่ดินยิ่งไกลจากสำนักงานที่ดินยิ่งทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
5 มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน					
6 มีขั้นตอนวิธีการออกโฉนดที่ดินมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
7 มีสายงานบังคับบัญชาที่มากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
8 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนการออกโฉนดที่ดินทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
9 การประสานงานระหว่างส่วนราชการทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
10 การมีสัมพันธไมตรีส่วนตัวกับส่วนราชการต่าง ๆ ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน					
11 มีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
12 ที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดมีอาณาเขตยิ่งกว้างมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
13 ที่ดินที่ขอรังวัดหากติดต่อกับหรือคาบเกี่ยวเขตป่าไม่มีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
14 ที่ดินที่ขอรังวัดหากมีการคัดค้านมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
15 ที่ดินที่ขอรังวัดหากข้างเคียงติดต่อกับส่วนราชการมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน					
16 เจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาสูงมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
17 เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
18 เจ้าหน้าที่ที่มีความสนใจในงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
19 เจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
20 เจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่มีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					

ส่วนที่ 3 ปัญหาการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการออกโฉนดที่ดิน

คำชี้แจง ในปัจจุบัน ท่านคิดว่าการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงามีปัญหาอะไร ควรดำเนินการแก้ปัญหาอย่างไร

1. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

2. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

3. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

4. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

.....
.....

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค่าน้ำใจใส (สำหรับเจ้าหน้าที่)

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
(สำหรับเจ้าหน้าที่)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน ข้อมูลทั้งหมดจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมโดยผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับและขอรับรองว่าจะนำไปใช้เฉพาะประกอบการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเท่านั้น ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ทั้งนี้ คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน บุคคลอื่น ๆ และหน่วยงานแต่ประการใด ผู้ทำการวิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน

ส่วนที่ 3 ปัญหาการออกโฉนดที่ดิน และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการออกโฉนดที่ดิน

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

(นายไพโรจน์ หลีเกียรติอนันต์)

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ท่านเลือก หรือเติมตัวเลข/ข้อความในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุตัว.....ปี

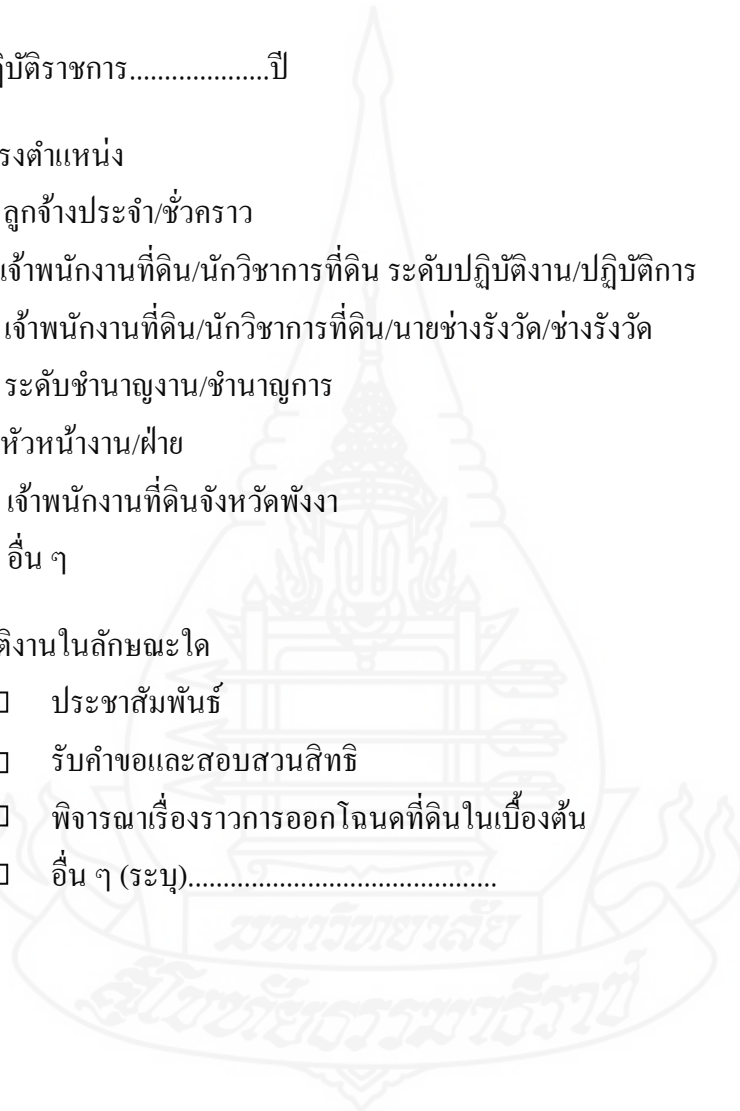
3. อายุการปฏิบัติราชการ.....ปี

4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

- ลูกจ้างประจำ/ชั่วคราว
- เจ้าพนักงานที่ดิน/นักวิชาการที่ดิน ระดับปฏิบัติงาน/ปฏิบัติการ
- เจ้าพนักงานที่ดิน/นักวิชาการที่ดิน/นายช่างรังวัด/ช่างรังวัด
ระดับชำนาญงาน/ชำนาญการ
- หัวหน้างาน/ฝ่าย
- เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงา
- อื่น ๆ

4. ท่านปฏิบัติงานในลักษณะใด

- ประชาสัมพันธ์
- รับคำขอและสอบสวนสิทธิ
- พิจารณาเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินในเบื้องต้น
- อื่น ๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ประกอบด้วย (1) ด้านการจัดหน่วยงาน (2) ด้านการบริหาร (3) ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และ(4) ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะของเจ้าหน้าที่
คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ปัจจัยต่อไปนี้ทำให้การออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
ด้านการจัดหน่วยงานเพื่อออกโฉนดที่ดิน					
1 อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่น้อยทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
2 เครื่องมืออุปกรณ์รังวัดไม่เพียงพอกับอัตรากำลังทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
3 ป้ายบอกลักษณะงาน ขั้นตอน และคำแนะนำที่อ่านแล้วเข้าใจง่ายสะดวกต่อการพบเห็น ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
4 ตำแหน่งที่ดินที่ของรังวัดออกโฉนดที่ดินยิ่งไกลจากสำนักงานที่ดินยิ่งทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
5 มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
ด้านการบริหารการออกโฉนดที่ดิน					
6 มีขั้นตอนวิธีการออกโฉนดที่ดินมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
7 มีสายงานบังคับบัญชาที่มากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
8 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนการออกโฉนดที่ดินทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการออกโฉนดที่ดิน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
9 การประสานงานระหว่างส่วนราชการทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
10 การมีสัมพันธไมตรีส่วนต่อกับส่วนราชการต่าง ๆ ทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับการออกโฉนดที่ดิน					
11 มีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับมากเกินไปทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
12 ที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดมีอาณาเขตยิ่งกว้างมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินล่าช้า					
13 ที่ดินที่ขอร้องวัดหากติดต่อกับหรือคาบเกี่ยวเขตป่าไม่มีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
14 ที่ดินที่ขอร้องวัดหากมีการคัดค้านมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
15 ที่ดินที่ขอร้องวัดหากข้างเคียงติดต่อกับส่วนราชการมีผลทำให้การออกโฉนดล่าช้า					
ด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดิน					
16 เจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาสูงมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
17 เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
18 เจ้าหน้าที่ที่มีความสนใจในงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
19 เจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานมีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					
20 เจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่มีผลทำให้การออกโฉนดที่ดินเสร็จเร็วขึ้น					

ส่วนที่ 3 ปัญหาการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการออกโฉนดที่ดิน

คำชี้แจง ในปัจจุบัน ท่านคิดว่าการออกโฉนดที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงามีปัญหาอะไร ควรดำเนินการแก้ปัญหาอย่างไร

1. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

2. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

3. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

4. ปัญหาด้าน

.....
.....

แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

.....
.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายไพโรจน์ หลีเกียรติอนันต์
วัน เดือน ปีเกิด	7 มกราคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ประวัติการศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2536
สถานที่ทำงาน	สำนักงานที่ดินอำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์
ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอห้วยผึ้ง (นักวิชาการที่ดินชำนาญการ)

